

Spis treści

IV Informacje

INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH UNII EUROPEJSKIEJ

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej

2017/C 402/01

Ostatnie publikacje Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* 1

V Ogłoszenia

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

Trybunał Sprawiedliwości

2017/C 402/02

Sprawa C-567/15: Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 5 października 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Vilniaus apygardos teismas – Litwa) – UAB „LitSpecMet” / UAB Vilniaus lokomotyvų remonto depas (Odesłanie prejudycjalne — Zamówienia publiczne na roboty budowlane, dostawy i usługi — Dyrektywa 2004/18/WE — Artykuł 1 ust. 9 — Pojęcie „instytucji zamawiającej” — Spółka, której kapitał należy w całości do instytucji zamawiającej — Transakcje wewnętrzne w ramach grupy) 2

2017/C 402/03

Sprawy połączone C-24/16 i C-25/16: Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 27 września 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberlandesgericht Düsseldorf – Niemcy) – Nintendo Co. Ltd / BigBen Interactive GmbH, BigBen Interactive SA [Odesłanie prejudycjalne — Własność intelektualna — Rozporządzenie (WE) nr 6/2002 — Artykuł 20 ust. 1 lit. c), art. 79 ust. 1 oraz art. 82, 83, 88 i 89 — Powództwo o stwierdzenie naruszenia — Ograniczenie praw ze wzoru wspólnotowego — Pojęcie „cytowania” — Rozporządzenie (WE) nr 44/2001 — Artykuł 6 pkt 1 — Jurysdykcja względem współpozwanego mającego miejsce zamieszkania poza państwem członkowskim sądu — Zakres terytorialny jurysdykcji sądów w sprawach wzorów wspólnotowych — Rozporządzenie (WE) nr 864/2007 — Artykuł 8 ust. 2 — Prawo właściwe dla wniosków mających na celu wydanie postanowień dotyczących sankcji i dla innych środków] 3

2017/C 402/04	Sprawa C-73/16: Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 27 września 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Najvyšší súd Slovenskej republiky – Słowacja) – Peter Puškár / Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, Kriminálny úrad finančnej správy (Odesłanie prejudycjalne — Karta praw podstawowych Unii Europejskiej — Artykuły 7, 8 i 47 — Dyrektywa 95/46/WE — Artykuły 1, 7 i 13 — Przetwarzanie danych osobowych — Artykuł 4 ust. 3 TUE — Sporządzenie wykazu danych osobowych — Przedmiot — Pobór podatku — Zwalczenie oszustw podatkowych — Kontrola sądowa — Ochrona swobód i praw podstawowych — Uzależnienie dopuszczalności wniesienia środka prawnego do sądu od wymogu uprzedniego złożenia zażalenia administracyjnego — Dopuszczalność takiego wykazu jako środka dowodowego — Warunki legalności przetwarzania danych osobowych — Realizacja zadań wykonywanych w interesie publicznym przez administratora danych)	4
2017/C 402/05	Sprawa C-164/16: Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 4 października 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) – Zjednoczone Królestwo) – Commissioners for Her Majesty’s Revenue & Customs / Mercedes-Benz Financial Services UK Ltd [Odesłanie prejudycjalne — Podatek od wartości dodanej (VAT) — Dyrektywa 2006/112/WE — Artykuł 14 ust. 2 lit. b) — Dostawa towarów — Pojazdy samochodowe — Umowa leasingu finansowego z opcją wykupu]	5
2017/C 402/06	Sprawa C-273/16: Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 4 października 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Corte suprema di cassazione – Włochy) – Agenzia delle Entrate / Federal Express Europe Inc. [Odesłanie prejudycjalne — Podatek od wartości dodanej (VAT) — Szósta dyrektywa 77/388/EWG — Dyrektywa 2006/112/WE — Zwolnienie z VAT — Artykuł 86 ust. 1 lit. b) i art. 144 — Zwolnienie z należności celnych przywozowych towarów o niewielkiej wartości lub o charakterze niehandlowym — Zwolnienie świadczenia usług dotyczącego przywozu towarów — Krajowe przepisy opodatkowujące podatkiem VAT koszty transportu dokumentów i towarów o niewielkiej wartości pomimo ich charakteru dodatkowego względem towarów niepodlegających opodatkowaniu]	6
2017/C 402/07	Sprawa C-341/16: Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 5 października 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberlandesgericht Düsseldorf – Niemcy) – Hanssen Beleggingen BV / Tanja Prast-Knippling. [Odesłanie prejudycjalne — Współpraca sądowa w sprawach cywilnych i handlowych — Rozporządzenie (WE) nr 44/2001 — Jurysdykcja — Artykuł 2 ust. 1 — Jurysdykcja sądów miejsca zamieszkania pozwanego — Artykuł 22 pkt 4 — Jurysdykcja wyłączna w sprawach, których przedmiotem jest rejestracja lub ważność praw własności intelektualnej — Spór, którego przedmiotem jest ustalenie, czy dana osoba została prawidłowo wpisana do rejestru jako właściciel znaku towarowego]	6
2017/C 402/08	Sprawa C-437/16 P: Wyrok Trybunału (dziewiąta izba) z dnia 5 października 2017 r. – Wolf Oil Corp. / Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO), SCT Lubricants UAB (Odwołanie — Znak towarowy Unii Europejskiej — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Rejestracja międzynarodowa wskazująca Unię Europejską — Słowny znak towarowy CHEMPIOIL — Wcześniejszy graficzny znak towarowy CHAMPION — Oddalenie sprzeciwu)	7
2017/C 402/09	Sprawa C-405/17 P: Odwołanie od wyroku Sądu (ósma izba) wydanego w dniu 24 kwietnia 2017 r. w sprawie T-814/16, Krassimira Georgieva Mladenova / Parlament Europejski, wniesione w dniu 4 lipca 2017 r. przez Krassimirę Georgiewą Mladenową	7
2017/C 402/10	Sprawa C-492/17: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgericht Tübingen (Niemcy) w dniu 11 sierpnia 2017 r. – Südwestrundfunk / Tilo Rittinger, Patric Wolter, Harald Zastera, Dagmar Fahner, Layla Sofan, Marc Schulte	8
2017/C 402/11	Sprawa C-493/17: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesverfassungsgericht (Niemcy) w dniu 15 sierpnia 2017 r. – Heinrich Weiss i in.	9

2017/C 402/12	Sprawa C-511/17: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Fővárosi Törvényszék (Węgry) w dniu 21 sierpnia 2017 r. – Lintner Györgyné / UniCredit Bank Hungary Zrt.	11
2017/C 402/13	Sprawa C-527/17: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundespatentgericht (Niemcy) w dniu 5 września 2017 r. – LN	11
2017/C 402/14	Sprawa C-532/17: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgerichts Hamburg (Niemcy) w dniu 11 września 2017 r. – Wolfgang Wirth i in. / Thomson Airways Ltd.	12
2017/C 402/15	Sprawa C-540/17: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesverwaltungsgericht (Niemcy) w dniu 15 września 2017 r. – Bundesrepublik Deutschland / Adel Hamed	13
2017/C 402/16	Sprawa C-541/17: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesverwaltungsgericht (Niemcy) w dniu 15 września 2017 r. – Bundesrepublik Deutschland / Amar Omar	14
2017/C 402/17	Sprawa C-544/17 P: Odwołanie od postanowienia Sądu (druga izba) wydanego w dniu 19 lipca 2017 r. w sprawie T-812/14, BPC Lux 2 Sàrl i in. / Komisja Europejska, wniesione w dniu 18 września 2017 r. przez BPC Lux 2 Sàrl i in.	15
2017/C 402/18	Sprawa C-554/17: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Svea hovrätt (Szwecja) w dniu 21 września 2017 r. – Rebecka Jonsson / Société du Journal L'Est Républicain	15
2017/C 402/19	Sprawa C-555/17: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Østre Landsret (Dania) w dniu 22 września 2017 r. – 2M-Locatel A/S / Skatteministeriet	16
2017/C 402/20	Sprawa C-557/17: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Raad van State (Niderlandy) w dniu 22 września 2017 r. – Y.Z. i in. / Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie	17
2017/C 402/21	Sprawa C-567/17: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Litwa) w dniu 26 września 2017 r. – „Bene Factum” UAB / Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos	17
2017/C 402/22	Sprawa C-571/17: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank Amsterdam (Niderlandy) w dniu 28 września 2017 r. – Openbaar Ministerie/Samet Ardic	18
2017/C 402/23	Sprawa C-591/17: Skarga wniesiona w dniu 12 października 2017 r. – Republika Austrii / Republika Federalna Niemiec	18
2017/C 402/24	Sprawa C-347/15: Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 29 sierpnia 2017 r. – Komisja Europejska / Republika Austrii	19
2017/C 402/25	Sprawa C-592/16: Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 14 września 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour d'appel de Mons – Belgia) – Cabinet d'Orthopédie Stainier SPRL / État belge	20
2017/C 402/26	Sprawa C-130/17: Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 11 września 2017 r. – Komisja Europejska / Republika Bułgarii	20
Sąd		
2017/C 402/27	Sprawa T-211/14 RENV: Wyrok Sądu z dnia 10 października 2017 r. – Klement / OHIM – Bullerjan (Kształt piekarnika) [Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie stwierdzenia wygaśnięcia prawa do znaku — Trójwymiarowy unijny znak towarowy — Kształt piekarnika — Rzeczywiste używanie znaku towarowego — Artykuł 15 ust. 1 akapit drugi lit. a) i art. 51 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 — Charakter używania znaku towarowego — Postać różniąca się pod względem elementów, które nie zmieniają charakteru odróżniającego]	21

2017/C 402/28	Sprawa T-233/15: Wyrok Sądu z dnia 10 października 2017 r. – Cofra / EUIPO – Armand Thiery (1841) {Znak towarowy Unii Europejskiej — Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku — Słowny unijny znak towarowy 1841 — Wcześniejszy słowny krajowy znak towarowy AD-1841-TY — Względna podstawa odmowy rejestracji — Rzeczywiste używanie wcześniejszego znaku towarowego — Uwzględnienie dowodów uzupełniających — Artykuł 57 ust. 2 li art. 76 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 207/2009 [obecnie art. 64 ust. 1 i art. 95 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2017/1001 — Zasada 40 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 2868/95 [obecnie art. 19 ust. 2. rozporządzenia delegowanego (UE) 2017/1430] — Artykuł 15 ust. 1 akapit drugi lit. a) rozporządzenia nr 207/2009 [art. 18 ust. 1 akapit drugi lit. a) rozporządzenia 2017/1001] — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009 [obecnie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia 2017/1001]}	22
2017/C 402/29	Sprawa T-435/15: Wyrok Sądu z dnia 10 października 2017 r. – Kolachi Raj Industrial / Komisja {Dumping — Przywóz rowerów wysyłanych z Kambodży, Pakistanu i Filipin — Rozszerzenie na ten przywóz ostatecznego cła antydumpingowego wprowadzonego na przywóz rowerów pochodzących z Chin — Rozporządzenie wykonawcze (UE) 2015/776 — Artykuł 13 ust. 2 lit. a) i b) rozporządzenia (WE) nr 1225/2009 — Działalność montażowa — Pochodzenie [provenance i origine] części rowerowych — Świadczenia pochodzenia — Niewystarczająca wartość dowodowa — Koszty wytworzenia części rowerowych}	23
2017/C 402/30	Sprawa T-670/15: Wyrok Sądu z dnia 11 października 2017 r. – Osho Lotus Commune/EUIPO – Osho International Foundation (OSHO) {Znak towarowy Unii Europejskiej — Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku — Słowny unijny znak towarowy OSHO — Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji — Brak charakteru opisowego — Charakter odróżniający — Artykuł 7 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 [obecnie art. 7 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia (UE) 2017/1001] — Brak sprzeczności z porządkiem publicznym — Artykuł 7 ust. 1 lit. f) rozporządzenia nr 207/2009 [obecnie art. 7 ust. 1 lit. f) rozporządzenia (UE) 2017/1001]}	24
2017/C 402/31	Sprawa T-184/16: Wyrok Sądu z dnia 6 października 2017 r. – NRJ Group / EUIPO – Sky International (SKY ENERGY) {Znak towarowy Unii Europejskiej — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego unijnego znaku towarowego SKY ENERGY — Wcześniejszy słowny unijny znak towarowy NRJ — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 [obecnie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/1001]}	24
2017/C 402/32	Sprawa T-281/16: Wyrok Sądu z dnia 10 października 2017 r. – Solelec i in. / Parlament [Zamówienia publiczne na roboty budowlane — Postępowanie przetargowe — Prace z zakresu instalacji elektrycznej (wysokoprądowej) w ramach projektu rozbudowy i modernizacji budynku im. Konrada Adenauera Parlamentu w Luksemburgu — Odrzucenie oferty jednego z oferentów i udzielenie zamówienia innemu oferentowi — Oczywisty błąd w ocenie — Kryteria wyboru — Kwalifikacje techniczne i zawodowe — Kryteria udzielenia zamówienia — Oferta rażąco niska — Wartość zamówienia]	25
2017/C 402/33	Sprawa T-316/16: Wyrok Sądu z dnia 12 października 2017 r. – Moravia Consulting / EUIPO – Citizen Systems Europe (SDC-554S) {Znak towarowy Unii Europejskiej — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego unijnego znaku towarowego SDC-554S — Niezarejestrowany wcześniejszy słowny krajowy znak towarowy SDC-554S — Względna podstawa odmowy rejestracji — Artykuł 8 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 207/2009 [obecnie art. 8 ust. 4 rozporządzenia (UE) 2017/1001] — Dowody wykazujące treść prawa krajowego — Zasada 19 ust. 2 lit. d) rozporządzenia (WE) nr 2868/95 [obecnie art. 7 ust. 2 lit. d) rozporządzenia delegowanego (UE) 2017/1430] — Przedstawienie dowodów po raz pierwszy przed izbą odwoławczą — Uznanie przysługujące izbie odwoławczej — Artykuł 76 ust. 2 rozporządzenia nr 207/2009 [obecnie art. 95 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2017/1001]}	26

2017/C 402/34	Sprawa T-317/16: Wyrok Sądu z dnia 12 października 2017 r. – Moravia Consulting / EUIPO – Citizen Systems Europe (SDC-888TII RU) {Znak towarowy Unii Europejskiej — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego unijnego znaku towarowego SDC-888TII RU — Niezarejestrowany wcześniejszy słowny krajowy znak towarowy SDC-888TII RU — Względna podstawa odmowy rejestracji — Artykuł 8 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 207/2009 [obecnie art. 8 ust. 4 rozporządzenia (UE) 2017/1001] — Dowody wykazujące treść prawa krajowego — Zasada 19 ust. 2 lit. d) rozporządzenia (WE) nr 2868/95 [obecnie art. 7 ust. 2 lit. d) rozporządzenia delegowanego (UE) 2017/1430] — Przedstawienie dowodów po raz pierwszy przed izbą odwoławczą — Uznanie przysługujące izbie odwoławczej — Artykuł 76 ust. 2 rozporządzenia nr 207/2009 [obecnie art. 95 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2017/1001]}	27
2017/C 402/35	Sprawa T-318/16: Wyrok Sądu z dnia 12 października 2017 r. – Moravia Consulting / EUIPO – Citizen Systems Europe (SDC-444S) {Znak towarowy Unii Europejskiej — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego unijnego znaku towarowego SDC-444S — Niezarejestrowany wcześniejszy słowny krajowy znak towarowy SDC-444S — Względna podstawa odmowy rejestracji — Artykuł 8 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 207/2009 [obecnie art. 8 ust. 4 rozporządzenia (UE) 2017/1001] — Dowody wykazujące treść prawa krajowego — Zasada 19 ust. 2 lit. d) rozporządzenia (WE) nr 2868/95 [obecnie art. 7 ust. 2 lit. d) rozporządzenia delegowanego (UE) 2017/1430] — Przedstawienie dowodów po raz pierwszy przed izbą odwoławczą — Uznanie przysługujące izbie odwoławczej — Artykuł 76 ust. 2 rozporządzenia nr 207/2009 [obecnie art. 95 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2017/1001]}	28
2017/C 402/36	Sprawa T-382/16: Wyrok Sądu z dnia 10 października 2017 r. – Asna / EUIPO – Wings Software (ASNA WINGS) {Znak towarowy Unii Europejskiej — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego unijnego znaku towarowego ASNA WINGS — Wcześniejszy słowny znak towarowy Beneluxu WINGS — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Podobieństwo oznaczeń — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 [obecnie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/1001] — Rzeczywiste używanie wcześniejszego znaku towarowego — Artykuł 42 ust. 2 i 3 rozporządzenia nr 207/2009 [obecnie art. 47 ust. 2 i 3 rozporządzenia 2017/1001 — Dowody przedstawione po raz pierwszy przed Sądem}	28
2017/C 402/37	Sprawa T-386/16: Wyrok Sądu z dnia 6 października 2017 r. – Falegnameria Universo dei F.lli Priarollo / EUIPO – Zanini Porte (silente PORTE & PORTE) [Znak towarowy Unii Europejskiej — Postępowanie w sprawie stwierdzenia wygaśnięcia prawa do znaku — Graficzny unijny znak towarowy silente PORTE & PORTE — Rzeczywiste używanie — Miejsce używania — Charakter używania — Używanie przez osoby trzecie — Stwierdzenie wygaśnięcia prawa do znaku — Prawo do obrony — Artykuły 75 i 76 rozporządzenia (WE) nr 207/2009 — Artykuł 51 ust. 1 lit. a) rozporządzenia nr 207/2009]	29
2017/C 402/38	Sprawa T-434/16: Wyrok Sądu z dnia 13 października 2017 r. – Sensi Vigne & Vini/EUIPO – El Grifo (CONTADO DEL GRIFO) {Znak towarowy Unii Europejskiej — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie graficznego unijnego znaku towarowego CONTADO DEL GRIFO — Wcześniejszy graficzny unijny znak towarowy EL GRIFO — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 [obecnie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/1001]}	30
2017/C 402/39	Sprawa T-572/16: Wyrok Sądu z dnia 13 października 2017 r. – Brouillard / Komisja (Służba publiczna — Zatrudnienie — Ogłoszenie o konkursie — Konkurs otwarty EPSO/AD/306/15 — Prawnicy-lingwiści języka francuskiego w Trybunale Sprawiedliwości Unii Europejskiej — Zgłoszenie online — Preselekcja na podstawie świadectw kwalifikacji — Wymagane dyplomy — Poziom wykształcenia odpowiadający pełnemu kształceniu prawniczemu ukończonemu w belgijskiej, francuskiej czy luksemburskiej placówce szkolnictwa wyższego — Dyplom master 2 prawa, ekonomii, zarządzania, kierunek prawo prywatne, specjalność prawnik-lingwista — Wydanie w następstwie „zatwierdzenia nabycia doświadczenia” — Niedopuszczenie do udziału w egzaminach konkursowych — Skarga o stwierdzenie nieważności — Treść skargi — Niedopuszczalność — Kwalifikacje zawodowe — Wymóg pełnego wykształcenia prawniczego — Uznawanie dyplomów)	30

2017/C 402/40	Sprawa T-656/16: Wyrok Sądu z dnia 3 października 2017 r. – PM/ ECHA (REACH — Opłata należna za rejestrację substancji — Ulga przyznana MŚP — Określenie rozmiaru przedsiębiorstwa — Weryfikacja przez ECHA oświadczenia przedsiębiorstwa — Żądanie dowodów wykazujących status MŚP — Decyzja nakładająca opłatę administracyjną)	31
2017/C 402/41	Sprawa T-704/16: Wyrok Sądu z dnia 17 października 2017 r. – Murka/EUIPO (SCATTER SLOTS) {Znak towarowy Unii Europejskiej — Zgłoszenie słownego unijnego znaku towarowego SCATTER SLOTS — Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji — Charakter opisowy — Artykuł 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 [obecnie art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (UE) 2017/1001] — Charakter odróżniający uzyskany w następstwie używania — Artykuł 7 ust. 3 rozporządzenia nr 207/2009 [obecnie art. 7 ust. 3 rozporządzenia (UE) 2017/1001]}	32
2017/C 402/42	Sprawa T-878/16: Wyrok Sądu z dnia 6 października 2017 r. – Karelia/ EUIPO (KARELIA) {Znak towarowy Unii Europejskiej — Zgłoszenie słownego unijnego znaku towarowego KARELIA — Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji — Charakter opisowy — Brak charakteru odróżniającego — Artykuł 7 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 [obecnie art. 7 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia (UE) 2017/1001]}	32
2017/C 402/43	Sprawa T-737/14 R: Postanowienie Prezesa Sądu z dnia 28 września 2017 r. – Vnesheconombank/ Rada (Postępowanie w przedmiocie środka tymczasowego — Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa — Środki ograniczające przyjęte ze względu na działania Rosji destabilizujące sytuację na Ukrainie — Wniosek o zawieszenie wykonania — Brak pilnego charakteru)	33
2017/C 402/44	Sprawa T-170/16: Postanowienie Sądu z dnia 11 października 2017 r. – Guardian Glass España, Central Vidriera/Komisja (Skarga o stwierdzenie nieważności — Pomoc państwa — Korzyści podatkowe przyznane przez jednostkę samorządu terytorialnego państwa członkowskiego — System pomocy uznany za niezgodny z rynkiem wewnętrznym — Wykonanie decyzji — Obowiązek zbadania indywidualnej sytuacji beneficjentów — Brak zajęcia stanowiska przez Komisję — Akt niepodlegający zaskarżeniu — Niedopuszczalność)	34
2017/C 402/45	Sprawa T-207/16: Postanowienie Sądu z dnia 28 września 2017 r. – Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis / Komisja (Skarga o stwierdzenie nieważności — Nigdy niewydane akty — Wniosek o umorzenie postępowania — Wniosek o interpretację, że skarga dotyczy innego aktu, niż zaskarżone akty — Oddalenie — Oczywista niedopuszczalność)	34
2017/C 402/46	Sprawa T-366/16: Postanowienie Sądu z dnia 27 września 2017 r. – Gaki/ Europol (Skarga o stwierdzenie nieważności oraz o odszkodowanie — Uchybienie wymogom formalnym — Żądania mające na celu uzyskanie wydania nakazu — Oczywista niedopuszczalność — Oczywisty brak właściwości — Skarga prawnie oczywiście bezzasadna)	35
2017/C 402/47	Sprawa T-841/16: Postanowienie Sądu z dnia 10 października 2017 r. – Alex/ Komisja (Skarga o stwierdzenie nieważności — Pomoc państwa — Finansowanie projektu rozwoju urbanistycznego — Skarga do Komisji — Wstępne postępowanie wyjaśniające — Decyzja Komisji stwierdzająca brak pomocy państwa — Skarga kwestionująca zasadność decyzji Komisji — Brak indywidualnego oddziaływania — Niedopuszczalność)	36
2017/C 402/48	Sprawa T-211/17 R: Postanowienie Prezesa Sądu z dnia 29 września 2017 r. – Amplexor Luxembourg/ Komisja (Postępowanie w przedmiocie środka tymczasowego — Zamówienia publiczne na usługi — Wniosek o zastosowanie środków tymczasowych — Brak pilnego charakteru)	36
2017/C 402/49	Sprawa T-244/17 R II: Postanowienie Prezesa Sądu z dnia 19 września 2017 r. – António Conde & Companhia/ Komisja (Środki tymczasowe — Statek rybacki — Organizacja rybołówstwa Północno-Zachodniego Atlantyku — Dopuszczalność — Nowe okoliczności faktyczne — Zmiana okoliczności — Wniosek w przedmiocie środka tymczasowego — Brak interesu)	37

2017/C 402/50	Sprawa T-579/17 R: Postanowienie wiceprezesa Sądu z dnia 26 września 2017 r. – Wall Street Systems UK / EBC (Postępowanie w przedmiocie środka tymczasowego — Zamówienia publiczne na usługi — Postępowanie przetargowe — Zapewnienie systemu zarządzania środkami pieniężnymi — Odrzucenie oferty jednego z oferentów i udzielenie zamówienia innemu oferentowi — Wniosek o zawieszenie wykonania — Brak pilnego charakteru)	37
2017/C 402/51	Sprawa T-156/17: Skarga wniesiona w dniu 11 września 2017 r. – L / Parlament	38
2017/C 402/52	Sprawa T-520/17: Skarga wniesiona w dniu 6 sierpnia 2017 r. – Gestvalor 2040 i in. / SRB	39
2017/C 402/53	Sprawa T-553/17: Skarga wniesiona w dniu 16 sierpnia 2017 r. – Cambra Abaurrea / Parlament i in.	39
2017/C 402/54	Sprawa T-585/17: Skarga wniesiona w dniu 29 sierpnia 2017 r. – Alonso Goñi i in. / SRB	40
2017/C 402/55	Sprawa T-596/17: Skarga wniesiona w dniu 4 września 2017 r. – Balti Gaas / Komisja	41
2017/C 402/56	Sprawa T-617/17: Skarga wniesiona w dniu 7 września 2017 r. – Vialto Consulting / Komisja	42
2017/C 402/57	Sprawa T-620/17: Skarga wniesiona w dniu 8 września 2017 r. – Teollisuuden Voima / Komisja	43
2017/C 402/58	Sprawa T-642/17: Skarga wniesiona w dniu 21 września 2017 r. – González Buñuel i in. / SRB	44
2017/C 402/59	Sprawa T-648/17: Skarga wniesiona w dniu 22 września 2017 r. – Dadimer i in. / SRB	45
2017/C 402/60	Sprawa T-649/17: Skarga wniesiona w dniu 25 września 2017 r. – ViaSat / Komisja	45
2017/C 402/61	Sprawa T-651/17: Skarga wniesiona w dniu 22 września 2017 r. – Sata / EUIPO – Zhejiang Auarita Pneumatic Tools (Pistolet do malowania)	46
2017/C 402/62	Sprawa T-655/17: Skarga wniesiona w dniu 25 września 2017 r. – Inditex / EUIPO – Ansell (ZARA TANZANIA ADVENTURES)	47
2017/C 402/63	Sprawa T-656/17: Skarga wniesiona w dniu 25 września 2017 r. – Sumol + Compal Marcas / EUIPO – Jacob (Dr. Jacob's essentials)	48
2017/C 402/64	Sprawa T-658/17: Skarga wniesiona w dniu 21 września 2017 r. – Stichting Against Child Trafficking / OLAF	48
2017/C 402/65	Sprawa T-665/17: Skarga wniesiona w dniu 27 września 2017 r. – China Construction Bank / EUIPO – Groupement des cartes bancaires (CCB)	49
2017/C 402/66	Sprawa T-672/17: Skarga wniesiona w dniu 25 września 2017 r. – Mamas and Papas / EUIPO – Wall Budden (Osłony na łóżeczko)	50
2017/C 402/67	Sprawa T-676/17: Skarga wniesiona w dniu 2 października 2017 r. – UN/Komisja	51
2017/C 402/68	Sprawa T-681/17: Skarga wniesiona w dniu 2 października 2017 r. – Khadi and Village Industries Commission / EUIPO – BNP Best Natural Products (Khadi)	52
2017/C 402/69	Sprawa T-682/17: Skarga wniesiona w dniu 2 października 2017 r. – Khadi and Village Industries Commission / EUIPO – BNP Best Natural Products (khadi Naturprodukte aus Indien)	52

2017/C 402/70	Sprawa T-683/17: Skarga wniesiona w dniu 2 października 2017 r. – Khadi and Village Industries Commission / EUIPO – BNP Best Natural Products (Khadi Ayurveda)	53
2017/C 402/71	Sprawa T-691/17: Skarga wniesiona w dniu 28 września 2017 r. – hoechstmass Balzer / EUIPO (Kształt taśmy mierniczej)	54
2017/C 402/72	Sprawa T-694/17: Skarga wniesiona w dniu 10 października 2017 r. – Link Entertainment / EUIPO – García-Sanjuan Machado (SAVORY DELICIOUS ARTISTS & EVENTS)	55
2017/C 402/73	Sprawa T-74/17: Postanowienie Sądu z dnia 2 października 2017 r. – Danjaq / EUIPO – Formosan (Shaken, not stirred)	55

Sprostowania

2017/C 402/74	Sprostowanie do komunikatu w Dzienniku Urzędowym w sprawie T-499/17 (Dz.U. C 330 z 2.10.2017)	56
2017/C 402/75	Sprostowanie do komunikatu w Dzienniku Urzędowym w sprawie T-501/17 (Dz.U. C 338 z 9.10.2017)	57

IV

*(Informacje)*INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH
UNII EUROPEJSKIEJ

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI UNII EUROPEJSKIEJ

Ostatnie publikacje Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*

(2017/C 402/01)

Ostatnia publikacja

Dz.U. C 392 z 20.11.2017

Wcześniejsze publikacje

Dz.U. C 382 z 13.11.2017

Dz.U. C 374 z 6.11.2017

Dz.U. C 369 z 30.10.2017

Dz.U. C 357 z 23.10.2017

Dz.U. C 347 z 16.10.2017

Dz.U. C 338 z 9.10.2017

Teksty te są dostępne na stronie internetowej

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 5 października 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Vilniaus apygardos teismas – Litwa) – UAB „LitSpecMet” / UAB Vilniaus lokomotyvų remonto depas

(Sprawa C-567/15) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Zamówienia publiczne na roboty budowlane, dostawy i usługi — Dyrektywa 2004/18/WE — Artykuł 1 ust. 9 — Pojęcie „instytucji zamawiającej” — Spółka, której kapitał należy w całości do instytucji zamawiającej — Transakcje wewnętrzne w ramach grupy)

(2017/C 402/02)

Język postępowania: litewski

Sąd odsyłający

Vilniaus apygardos teismas

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: UAB „LitSpecMet”

Strona pozwana: UAB Vilniaus lokomotyvų remonto depas

przy udziale: „Plienmetas” UAB

Sentencja

Artykuł 1 ust. 9 akapit drugi dyrektywy 2004/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. w sprawie koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na roboty budowlane, dostawy i usługi, zmienionej rozporządzeniem Komisji (UE) nr 1251/2011 z dnia 30 listopada 2011 r., należy interpretować w ten sposób, że spółkę, która, po pierwsze, w całości należy do instytucji zamawiającej prowadzącej działalność zaspokajającą potrzeby w interesie ogólnym, i która, po drugie, realizuje zarówno transakcje dla tej instytucji zamawiającej, jak i transakcje na rynku konkurencyjnym, należy uznać za „podmiot prawa publicznego” w rozumieniu tego przepisu, pod warunkiem że działalność tej spółki jest niezbędna do tego, aby rzeczona instytucja zamawiająca mogła prowadzić swoją działalność, oraz że wskazana spółka w celu zaspokajania potrzeb w interesie ogólnym kieruje się względami innymi niż gospodarcze, czego zbadanie należy do sądu odsyłającego. Nie ma przy tym znaczenia fakt, że wartość transakcji wewnętrznych może w przyszłości stanowić mniej niż 90 % lub nieistotną część całkowitego obrotu spółki.

⁽¹⁾ Dz.U. C 27 z 25.1.2016.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 27 września 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberlandesgericht Düsseldorf – Niemcy) – Nintendo Co. Ltd / BigBen Interactive GmbH, BigBen Interactive SA

(Sprawy połączone C-24/16 i C-25/16) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne — Własność intelektualna — Rozporządzenie (WE) nr 6/2002 — Artykuł 20 ust. 1 lit. c), art. 79 ust. 1 oraz art. 82, 83, 88 i 89 — Powództwo o stwierdzenie naruszenia — Ograniczenie praw ze wzoru wspólnotowego — Pojęcie „cytowania” — Rozporządzenie (WE) nr 44/2001 — Artykuł 6 pkt 1 — Jurysdykcja względem współpozwanego mającego miejsce zamieszkania poza państwem członkowskim sądu — Zakres terytorialny jurysdykcji sądów w sprawach wzorów wspólnotowych — Rozporządzenie (WE) nr 864/2007 — Artykuł 8 ust. 2 — Prawo właściwe dla wniosków mających na celu wydanie postanowień dotyczących sankcji i dla innych środków]

(2017/C 402/03)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Oberlandesgericht Düsseldorf

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Nintendo Co. Ltd

Strona pozwana: BigBen Interactive GmbH, BigBen Interactive SA

Sentencja

- 1) Rozporządzenie Rady (WE) nr 6/2002 z dnia 12 grudnia 2001 r. w sprawie wzorów wspólnotowych w związku z art. 6 pkt 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych należy interpretować w ten sposób, że w okolicznościach, takich jak rozpatrywane w postępowaniach głównych, w których jurysdykcja międzynarodowa sądu w sprawach wzorów wspólnotowych rozpoznającego powództwo o stwierdzenie naruszenia wynika względem pierwszego pozwanego z art. 82 ust. 1 rozporządzenia nr 6/2002, a względem drugiego pozwanego z siedzibą w innym państwie członkowskim z art. 6 pkt 1 w związku z art. 79 ust. 1 rozporządzenia nr 6/2002 na tej podstawie, że ten drugi pozwany wytwarza i dostarcza pierwszemu produkty, które ten pierwszy sprzedaje, ów sąd może, na wniosek powoda, wydać względem drugiego pozwanego postanowienie dotyczące środków przewidzianych w art. 89 ust. 1 i w art. 88 ust. 2 rozporządzenia nr 6/2002, obejmujące również działania tego drugiego pozwanego inne niż związane ze wskazanym łańcuchem dostaw i mające zakres rozciągający się na całe terytorium Unii Europejskiej.
- 2) Artykuł 20 ust. 1 lit. c) rozporządzenia nr 6/2002 należy interpretować w ten sposób, że osoba trzecia, która bez zgody właściciela praw przysługujących ze wzoru wspólnotowego używa, w tym za pośrednictwem swojej witryny internetowej, wizerunków produktów odpowiadających takim wzorom podczas zgodnej z prawem sprzedaży produktów przeznaczonych do używania jako akcesoria do swoistych produktów właściciela praw przysługujących z tych wzorów, w celu objaśnienia lub zademonstrowania wspólnego zastosowania tak sprzedawanych produktów i swoistych produktów właściciela wspomnianych praw, dokonuje działania odtwarzania w celach „cytowania” w rozumieniu art. 20 ust. 1 lit. c), przy czym takie działanie jest w ten sposób dozwolone na mocy tego przepisu, o ile spełnione zostają określone w nim warunki kumulatywne, czego sprawdzenie należy do sądu krajowego.

- 3) Artykuł 8 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 864/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lipca 2007 r. dotyczącego prawa właściwego dla zobowiązań pozaumownych („Rzym II”) należy interpretować w ten sposób, że pojęcie „państwa, w którym naruszenie to miało miejsce” w rozumieniu tego przepisu odnosi się do państwa położenia miejsca, gdzie wystąpiło zdarzenie powodujące szkodę. W okolicznościach, w których temu samemu pozwanemu zarzucane są różne działania stanowiące naruszenie, a popełnione w różnych państwach członkowskich, aby określić zdarzenie powodujące szkodę, nie należy odnosić się do każdego zarzucanego działania stanowiącego naruszenie, lecz należy ocenić w sposób całościowy zachowanie wspomnianego pozwanego w celu określenia miejsca, gdzie zostało lub może zostać dokonane przez niego pierwotne działanie stanowiące naruszenie, leżące u źródła zarzucanego zachowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 145 z 25.4.2016.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 27 września 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Najvyšší súd Slovenskej republiky – Słowacja) – Peter Puškár / Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, Kriminálny úrad finančnej správy

(Sprawa C-73/16) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Karta praw podstawowych Unii Europejskiej — Artykuły 7, 8 i 47 — Dyrektywa 95/46/WE — Artykuły 1, 7 i 13 — Przetwarzanie danych osobowych — Artykuł 4 ust. 3 TUE — Sporządzenie wykazu danych osobowych — Przedmiot — Pobór podatku — Zwalczanie oszustw podatkowych — Kontrola sądowa — Ochrona swobód i praw podstawowych — Uzależnienie dopuszczalności wniesienia środka prawnego do sądu od wymogu uprzedniego złożenia zażalenia administracyjnego — Dopuszczalność takiego wykazu jako środka dowodowego — Warunki legalności przetwarzania danych osobowych — Realizacja zadań wykonywanych w interesie publicznym przez administratora danych)

(2017/C 402/04)

Język postępowania: słowacki

Sąd odsyłający

Najvyšší súd Slovenskej republiky

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Peter Puškár

Strona przeciwna: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, Kriminálny úrad finančnej správy

Sentencja

- 1) Artykuł 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej należy interpretować w ten sposób, iż nie sprzeciwia się on przepisom krajowym, które uzależniają dopuszczalność wniesienia środka prawnego do sądu przez osobę utrzymującą, że zagwarantowane jej dyrektywą 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych prawo do ochrony danych osobowych zostało naruszone, od uprzedniego wyczerpania środków odwoławczych dostępnych w ramach postępowania administracyjnego, pod warunkiem że konkretne zasady dotyczące wnoszenia tych środków odwoławczych nie naruszają w sposób dysproporcjonalny prawa do skutecznego środka prawnego przed sądem, o którym mowa w tymże art. 47 karty. Szczególnie ważne jest, aby uprzednie wyczerpanie środków odwoławczych dostępnych w ramach postępowania administracyjnego nie opóźniało w znaczący sposób wszczęcie postępowania sądowego, aby wiązało się z zawieszeniem biegu przedawnienia dochodzonych praw i aby nie powodowało nadmiernych kosztów.
- 2) Artykuł 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej należy interpretować w ten sposób, iż sprzeciwia się temu, aby sąd krajowy odmówił dopuszczenia jako dowodu na naruszenie przyznanego na mocy dyrektywy 95/46 prawa do ochrony danych osobowych wykazu takiego jak wykaz, którego dotyczy postępowanie główne, przedstawionego przez osobę zainteresowaną i zawierającego dane osobowe tej osoby, w sytuacji gdy ta osoba uzyskała ten wykaz bez wymaganej prawem zgody administratora tych danych, chyba że odmowa taka jest przewidziana przez ustawodawstwo krajowe i nie narusza ani istoty prawa do skutecznej ochrony sądowej, ani zasady proporcjonalności.

- 3) Artykuł 7 lit. e) dyrektywy 95/46 należy interpretować w ten sposób, iż nie sprzeciwia się on takiemu przetwarzaniu danych osobowych dokonanemu bez zgody zainteresowanych osób przez organy państwa członkowskiego do celów poboru podatków i zwalczania przestępstw podatkowych, do jakiego doszło w przypadku sporządzenia wykazu będącego przedmiotem sporu w postępowaniu głównym, pod warunkiem, po pierwsze, że na mocy ustawodawstwa krajowego organom tym zostały powierzone zadania wykonywane w interesie publicznym w rozumieniu tego przepisu, że sporządzenie tego wykazu i wpisanie do niego nazwisk konkretnych osób jest rzeczywiście właściwe i konieczne dla osiągnięcia zamierzonych celów i że istnieją wystarczające przesłanki do tego, aby sądzić, że wciągnięcie tych osób do wykazu było uzasadnione, a po drugie, że wszystkie warunki legalności tego przetwarzania danych osobowych wynikające z dyrektywy 95/46 zostały spełnione.

⁽¹⁾ Dz.U. C 165 z 10.5.2016 r.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 4 października 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) – Zjednoczone Królestwo) – Commissioners for Her Majesty’s Revenue & Customs / Mercedes-Benz Financial Services UK Ltd

(Sprawa C-164/16) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne — Podatek od wartości dodanej (VAT) — Dyrektywa 2006/112/WE — Artykuł 14 ust. 2 lit. b) — Dostawa towarów — Pojazdy samochodowe — Umowa leasingu finansowego z opcją wykupu]

(2017/C 402/05)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Commissioners for Her Majesty’s Revenue & Customs

Strona pozwana: Mercedes-Benz Financial Services UK Ltd

Sentencja

Wyrażenie „umow[a] najmu [...], która zawiera klauzulę o przeniesieniu własności w następstwie normalnych zdarzeń nie później niż z chwilą zapłaty ostatniej raty”, użyte w art. 14 ust. 2 lit. b) dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej, należy interpretować w ten sposób, że znajduje ono zastosowanie do umowy wzorcowej najmu z opcją wykupu, jeżeli z warunków finansowych umowy można wywnioskować, że skorzystanie z opcji jawi się jako jedyny gospodarczo racjonalny wybór, którego leasingobiorca może dokonać w odpowiednim czasie, jeżeli umowa została do końca wykonana, czego zbadanie należy do sądu krajowego.

⁽¹⁾ Dz.U. C 191 z 30.5.2016.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 4 października 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Corte suprema di cassazione – Włochy) – Agenzia delle Entrate / Federal Express Europe Inc.

(Sprawa C-273/16) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne — Podatek od wartości dodanej (VAT) — Szósta dyrektywa 77/388/EWG — Dyrektywa 2006/112/WE — Zwolnienie z VAT — Artykuł 86 ust. 1 lit. b) i art. 144 — Zwolnienie z należności celnych przywózowych towarów o niewielkiej wartości lub o charakterze niehandlowym — Zwolnienie świadczenia usług dotyczącego przywozu towarów — Krajowe przepisy opodatkowujące podatkiem VAT koszty transportu dokumentów i towarów o niewielkiej wartości pomimo ich charakteru dodatkowego względem towarów niepodlegających opodatkowaniu]

(2017/C 402/06)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Corte suprema di cassazione

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Agenzia delle Entrate

Strona pozwana: Federal Express Europe Inc.

Sentencja

Artykuł 144 dyrektywy 2006/112/WE Rady z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej w związku z jej art. 86 ust. 1 lit. b) należy interpretować w ten sposób, że przepis ten stoi na przeszkodzie przepisom krajowym takim jak rozpatrywane w postępowaniu głównym, które w celu stosowania zwolnienia z podatku od wartości dodanej do świadczeń dodatkowych, w tym usług transportowych, wymagają nie tylko żeby ich wartość była włączona do podstawy opodatkowania, lecz również aby faktycznie zostały one opodatkowane podatkiem od wartości dodanej w urzędzie celnym w momencie przywozu.

⁽¹⁾ Dz.U. C 343 z 19.9.2016.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 5 października 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberlandesgericht Düsseldorf – Niemcy) – Hanssen Beleggingen BV / Tanja Prast-Knippling.

(Sprawa C-341/16) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne — Współpraca sądowa w sprawach cywilnych i handlowych — Rozporządzenie (WE) nr 44/2001 — Jurysdykcja — Artykuł 2 ust. 1 — Jurysdykcja sądów miejsca zamieszkania pozwanego — Artykuł 22 pkt 4 — Jurysdykcja wyłączna w sprawach, których przedmiotem jest rejestracja lub ważność praw własności intelektualnej — Spór, którego przedmiotem jest ustalenie, czy dana osoba została prawidłowo wpisana do rejestru jako właściciel znaku towarowego]

(2017/C 402/07)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Oberlandesgericht Düsseldorf

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Hanssen Beleggingen BV

Strona pozwana: Tanja Prast-Knippling

Sentencja

Artykuł 22 pkt 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych należy interpretować w ten sposób, że nie znajduje on zastosowania do sporów mających na celu ustalenie, czy dana osoba została prawidłowo wpisana do rejestru jako właściciel znaku towarowego.

⁽¹⁾ Dz.U. C 326 z 5.9.2016 r.

Wyrok Trybunału (dziewiąta izba) z dnia 5 października 2017 r. – Wolf Oil Corp. / Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO), SCT Lubricants UAB

(Sprawa C-437/16 P) ⁽¹⁾

(Odwołanie — Znak towarowy Unii Europejskiej — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Rejestracja międzynarodowa wskazująca Unię Europejską — Słowny znak towarowy CHEMPIOIL — Wcześniejszy graficzny znak towarowy CHAMPION — Oddalenie sprzeciwu)

(2017/C 402/08)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Wolf Oil Corp. (przedstawiciele: P. Maeyaert i J. Muyltermans, advocaten)

Pozostali uczestnicy postępowania: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (EUIPO) (przedstawiciel: L. Rampini, pełnomocnik), SCT Lubricants UAB (przedstawiciel: S. Labesius, Rechtsanwalt)

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje w części odrzucone, a w pozostałym zakresie oddalone.
- 2) Wolf Oil Corp. zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 428 z 21.11.2016.

Odwołanie od wyroku Sądu (ósma izba) wydanego w dniu 24 kwietnia 2017 r. w sprawie T-814/16, Krassimira Georgieva Mladenova / Parlament Europejski, wniesione w dniu 4 lipca 2017 r. przez Krassimirę Georgiewą Mladenową

(Sprawa C-405/17 P)

(2017/C 402/09)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Krassimira Georgieva Mladenova

Druga strona postępowania: Parlament Europejski

Postanowieniem z dnia 10 października 2017 r. Trybunał Sprawiedliwości (dziesiąta izba) uznał odwołanie za niedopuszczalne.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgericht Tübingen (Niemcy) w dniu 11 sierpnia 2017 r. – Südwestrundfunk / Tilo Rittinger, Patric Wolter, Harald Zastera, Dagmar Fahner, Layla Sofan, Marc Schulte

(Sprawa C-492/17)

(2017/C 402/10)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Landgericht Tübingen

Strony w postępowaniu głównym

Wierzyciel i strona wnosząca zażalenie oraz strona przeciwna w postępowaniu zażaleniowym: Südwestrundfunk

Dłużnicy i strony przeciwne w postępowaniu zażaleniowym oraz strony wnoszące zażalenie: Tilo Rittinger, Patric Wolter, Harald Zastera, Dagmar Fahner, Layla Sofan, Marc Schulte

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy ustawa kraju związkowego Badenia-Wirtembergia z dnia 18 października 2011 r. zur Geltung des Rundfunkbeitragsstaatsvertrags [w sprawie obowiązywania umowy państwowej o składkach abonamentowych (zwana dalej „RdFunkBeitrStVtrBW”)], zawartej w dniu 17 grudnia 2010 r., zmienionej ostatnio przez art. 4 Neunzehnter Rundfunkänderungsstaatsvertrag (dziewiętnastej umowy państwowej w sprawie zmiany umowy państwowej o składkach abonamentowych) z dnia 3 grudnia 2015 r. [ustawa z dnia 23 lutego 2016 r. – Gesetzblatt Baden-Württemberg (Dziennik Ustaw kraju związkowego Badenia-Wirtembergia, zwany dalej „GBl”) s. 126, 129] jest niezgodna z prawem Unii, gdyż nakładana w nim bezwarunkowo na każdą osobę dorosłą zamieszkałą w niemieckim kraju związkowym Badenia-Wirtembergia składka abonamentowa na rzecz nadawców SWR [Südwestrundfunk (Radio i Telewizja Południowo-Zachodnia)] i ZDF [Zweites Deutsches Fernsehen, (Drugi Program Telewizji Niemieckiej)] stanowi naruszającą prawo Unii preferującą pomoc publiczną udzielaną wyłącznie na rzecz tych nadawców publicznych, a działającą na niekorzyść nadawców prywatnych? Czy art. 107/108 TFUE powinien być interpretowany w ten sposób, że ustawa dotycząca składki abonamentowej wymagała zgody Komisji i z uwagi na jej brak jest bezskuteczna?
- 2) Czy art. 107/108 TFUE powinien być interpretowany w ten sposób, że obejmuje on uregulowanie zawarte w ustawie krajowej RdFunkBeitrStVtrBW, zgodnie z którym na każdą dorosłą osobę zamieszkałą w Badenii-Wirtembergii nakłada się co do zasady bezwarunkową składkę uiszczaną na rzecz nadawców będących wyłącznie nadawcami publicznymi/urzędowymi, gdyż składka ta zawiera naruszającą prawo Unii preferującą pomoc publiczną w celu wykluczenia technicznego nadawców z państw Unii Europejskiej, ponieważ składki będą wykorzystane do stworzenia konkurencyjnej ścieżki przekazu (monopol DVB-T2), w stosunku do której nie przewiduje się, że będzie używana przez nadawców zagranicznych? Czy art. 107/108 TFUE powinien być interpretowany w ten sposób, że nie obejmuje on wyłącznie bezpośrednich świadczeń pieniężnych, lecz także inne istotne pod względem gospodarczym przywileje (prawo do wydawania tytułów wykonawczych, uprawnienie do działania zarówno jako przedsiębiorca jak też jako organ, korzystniejsze traktowanie w kwestii obliczania długów)?
- 3) Czy można pogodzić z zasadą równego traktowania oraz z zakazem uprzywilejowującej pomocy publicznej sytuację, w której niemiecki nadawca telewizyjny zorganizowany w formie publiczno-prawnej i posiadający uprawnienia organu administracyjnego, konkurujący jednakże jednocześnie z nadawcami prywatnymi na rynku reklam, na podstawie krajowej ustawy kraju związkowego Badenia-Wirtembergia jest uprzywilejowany wobec nadawców prywatnych w ten sposób, że przed wszczęciem postępowania egzekucyjnego nie musi uzyskiwać w sądach powszechnych tytułów wykonawczych dla swoich wierzytelności w stosunku do widzów tak jak jego prywatni konkurenci, lecz może wydać sam bez udziału sądu tytuł wykonawczy, który w takim samym stopniu uprawnia do przeprowadzenia postępowania egzekucyjnego?
- 4) Czy można pogodzić z art. 10 EKPC/art. 4 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej (wolność informacji) okoliczność, że państwo członkowskie w ustawie krajowej, a mianowicie ustawie kraju związkowego Badenia-Wirtembergia, przewiduje, iż nadawca telewizyjny wyposażony w uprawnienia organu administracji może żądać pod rygorem kary grzywny w celu finansowania działalności tego nadawcy składki abonamentowej od każdej osoby dorosłej zamieszkującej w strefie objętej zasięgiem emisji jego programów, niezależnie od tego, czy osoba ta w ogóle posiada odbiornik, czy też odbiera jedynie programy innych nadawców, a mianowicie nadawców zagranicznych lub prywatnych?

- 5) Czy ustawa krajowa RdFunkBeitrStVtrBW, w szczególności jej § 2 i 3, jest zgodna z unijną zasadą równego traktowania oraz unijnym zakazem dyskryminacji, w wypadku gdy składka abonamentowa należna bezwarunkowo od każdego mieszkańca w celu finansowania publicznego nadawcy telewizyjnego obciąża per capita osobę samotnie wychowującą dzieci wielokrotnością tego, co obciąża członka grupy współdzielącej mieszkanie? Czy dyrektywę 2004/113/WE należy interpretować w ten sposób, że obejmuje ona sporną składkę i że wystarcza dyskryminacja pośrednia, jeżeli z uwagi na okoliczności faktyczne kobiety w 90 % takich wypadków ponoszą większe obciążenie?
- 6) Czy ustawa krajowa RdFunkBeitrStVtrBW, w szczególności jej § 2 i 3, jest zgodna z unijną zasadą równego traktowania oraz unijnym zakazem dyskryminacji, jeżeli składka abonamentowa należna bezwarunkowo od każdego mieszkańca w celu finansowania publicznego nadawcy telewizyjnego dla osób, które ze względów zawodowych muszą posiadać drugie miejsce pobytu, jest dwukrotnie wyższa niż w wypadku innych osób czynnych zawodowo?
- 7) Czy ustawa krajowa RdFunkBeitrStVtrBW, w szczególności jej § 2 i 3, jest zgodna z unijną zasadą równego traktowania, unijnym zakazem dyskryminacji oraz unijną swobodą przedsiębiorczości, jeżeli składka abonamentowa należna bezwarunkowo od każdego mieszkańca w celu finansowania publicznego nadawcy telewizyjnego jest tak skonstruowana, że obywatel niemiecki mający taką samą możliwość odbioru, mieszkający bezpośrednio przed granicą z sąsiadującym państwem członkowskim Unii Europejskiej, jest zobowiązany do zapłaty składki abonamentowej wyłącznie z uwagi na położenie miejsca zamieszkania, podczas gdy obywatel niemiecki mieszkający bezpośrednio za granicą nie jest zobowiązany do jej zapłaty; podobnie obywatel Unii Europejskiej będący obcokrajowcem, który ze względów zawodowych musi przyjąć miejsce zamieszkania bezpośrednio za wewnętrzną granicą Unii Europejskiej, jest obciążony składką abonamentową, natomiast nie jest obciążony tą składką obywatel Unii Europejskiej z miejscem zamieszkania bezpośrednio przed tą granicą – nawet w wypadku gdy obaj nie są zainteresowani odbiorem niemieckiego nadawcy?

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesverfassungsgericht
(Niemcy) w dniu 15 sierpnia 2017 r. – Heinrich Weiss i in.**

(Sprawa C-493/17)

(2017/C 402/11)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesverfassungsgericht

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Heinrich Weiss, Jürgen Heraeus, Patrick Adenauer, Bernd Lucke, Hans-Olaf Henkel, Joachim Starbatty, Bernd Kölmel, Ulrike Trebesius, Peter Gauweiler, Johann Heinrich von Stein, Gunnar Heinsohn, Otto Michels, Reinhold von Eben-Worlée, Michael Göde, Dagmar Metzger, Karl-Heinz Hauptmann, Stefan Städter, Markus C. Kerber i in.

Druga strona postępowania: Niemiecki rząd federalny, Bundestag, Europejski Bank Centralny, niemiecki bank federalny

Pytania prejudycjalne

1. Czy decyzja Europejskiego Banku Centralnego (UE) 2015/774 z dnia 4 marca 2015 r. w sprawie programu zakupu aktywów sektora publicznego na rynkach wtórnych (EBC/2015/10)⁽¹⁾ w brzmieniu decyzji Europejskiego Banku Centralnego (UE) 2015/2101 z dnia 5 listopada 2015 r. zmieniającej decyzję (UE) 2015/774 w sprawie programu zakupu aktywów sektora publicznego na rynkach wtórnych (EBC/2015/33)⁽²⁾, decyzji Europejskiego Banku Centralnego (UE) 2016/702 z dnia 18 kwietnia 2016 r. zmieniającej decyzję (UE) 2015/774 w sprawie programu zakupu aktywów sektora publicznego na rynkach wtórnych (EBC/2016/8)⁽³⁾ oraz decyzji Europejskiego Banku Centralnego (UE) 2016/1041 z dnia 22 czerwca 2016 r. w sprawie kwalifikowania rynkowych instrumentów dłużnych emitowanych lub w pełni gwarantowanych przez Republikę Grecką i uchylającej decyzję (UE) 2015/300 (EBC/2016/18)⁽⁴⁾ względnie sposób jej wykonania narusza art. 123 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej?

Czy w szczególności zostaje naruszony art. 123 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, gdy w ramach programu zakupu aktywów sektora publicznego na rynkach wtórnych (PSPP)

- a) szczegóły zakupu zostają podane do wiadomości w sposób uzasadniający na rynkach faktyczną pewność, że Eurosystem częściowo nabędzie obligacje emitowane przez państwa członkowskie?
 - b) również następczo nie zostają podane do wiadomości szczegóły dochowania terminów minimalnych między emisją papieru wartościowego na rynek pierwotny a jego wykupem na rynku wtórnym, w związku z czym w tym zakresie nie jest możliwa kontrola sądowa?
 - c) wszystkie nabyte obligacje nie zostają ponownie sprzedane, lecz są zatrzymywane do dnia ich zapadalności i w związku z tym zostają one wycofane z rynku?
 - d) Eurosystem nabywa nominalnie rynkowe dłużne papiery wartościowe o ujemnej stopie zwrotu do wykupu?
2. Czy decyzja wskazana w pkt 1 narusza art. 123 TFUE w każdym razie wówczas, gdy biorąc pod uwagę zmienione warunki na rynkach finansowych, w szczególności ze względu na zmniejszenie liczby nabywalnych dłużnych papierów wartościowych, jej dalsze wykonanie wymaga stałego rozluźniania pierwotnie obowiązujących zasad zakupu i określone w orzecznictwie Trybunału ograniczenia programu zakupu obligacji, jaki stanowi PSPP, tracą swą skuteczność?
3. Czy wskazana w pkt 1 decyzja Europejskiego Banku Centralnego (UE) 2015/774 z dnia 4 marca 2015 r. w aktualnym brzmieniu narusza art. 119 i art. 127 ust. 1 i 2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej oraz art. 17–24 Protokołu w sprawie Statutu Europejskiego Systemu Banków Centralnych i Europejskiego Banku Centralnego, ponieważ wykracza poza uregulowany w wymienionych przepisach mandat Europejskiego Banku Centralnego dotyczący polityki pieniężnej i w związku z tym ingeruje w kompetencje państw członkowskich?

Czy przekroczenie mandatu Europejskiego Banku Centralnego wynika w szczególności z tego, że

- a) decyzja wskazana w pkt 1, ze względu na wartość PSPP, wynoszącą w dniu 12 maja 2017 r. 1 534,8 miliardów EUR znacznie wpływa na warunki refinansowania państw członkowskich?
 - b) decyzja wskazana w pkt 1, biorąc pod uwagę wskazaną w pkt a) poprawę warunków refinansowania państw członkowskich i jej wpływ na banki komercyjne, wywiera nie tylko pośrednie skutki w zakresie polityki gospodarczej, lecz również jej obiektywnie stwierdzalne skutki wskazują na cele programu leżące w polityce gospodarczej, przynajmniej równorzędnie z celami polityki pieniężnej?
 - c) decyzja wskazana w pkt 1 narusza zasadę proporcjonalności ze względu na jej silne skutki w zakresie polityki gospodarczej?
 - d) decyzji wskazanej w pkt 1 nie można zbadać pod kątem trwałego niezbędnego charakteru i proporcjonalności ze względu na brak szczególnego uzasadnienia podczas realizacji trwającej więcej niż dwa lata?
4. Czy decyzja wskazana w pkt 1 narusza w każdym razie art. 119 i art. 127 ust. 1 i 2 TFUE oraz art. 17–24 Protokołu w sprawie Statutu Europejskiego Systemu Banków Centralnych i Europejskiego Banku Centralnego z tego względu, że wartość PSPP, jego trwająca więcej niż dwa lata realizacja oraz wynikające z tego skutki w zakresie polityki gospodarczej skłaniają do odmiennej oceny niezbędnego charakteru i proporcjonalności PSPP i w związku z tym stanowi on od określonego momentu przekroczenie mandatu w zakresie polityki pieniężnej Europejskiego Banku Centralnego?

5. Czy ewentualnie przyjęty w decyzji wskazanej w pkt 1 nieograniczony rozdział ryzyka przy niewykonaniu zobowiązania obligacji rządów centralnych i zrównanych z nimi emitentów pomiędzy krajowe banki centralne Eurosystemu narusza art. 123 i art. 125 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej oraz art. 4 ust. 2 Traktatu o Unii Europejskiej, gdy w związku z tym konieczna może stać się rekapitalizacja krajowych banków centralnych środkami budżetowymi?

⁽¹⁾ Dz.U. L 121, s. 20.

⁽²⁾ Dz.U. L 305, s. 106.

⁽³⁾ Dz.U. L 121, s. 24.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 169, s. 14.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Fővárosi Törvényszék
(Węgry) w dniu 21 sierpnia 2017 r. – Lintner Györgyné / UniCredit Bank Hungary Zrt.**

(Sprawa C-511/17)

(2017/C 402/12)

Język postępowania: węgierski

Sąd odsyłający

Fővárosi Törvényszék

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Lintner Györgyné

Strona pozwana: UniCredit Bank Hungary Zrt.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 6 ust. 1 dyrektywy w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich ⁽¹⁾ należy interpretować – przy uwzględnieniu również przepisów krajowych nakazujących obowiązkowe zastępstwo procesowe – w ten sposób, że każdy z warunków umowy należy przeanalizować odrębnie od kątem tego, czy może on zostać uznany za nieuczciwy, niezależnie od tego, czy badanie całości postanowień umownych jest rzeczywiście konieczne dla orzeczenia w przedmiocie roszczenia sformułowanego w żądaniu pozwu?
- 2) Czy też, przeciwnie do tego, co zostało zasugerowane w pytaniu pierwszym, art. 6 ust. 1 dyrektywy w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich należy interpretować w ten sposób, że dla ustalenia nieuczciwego charakteru warunku umowy, na którym oparte jest roszczenie, należy rozpatrzyć wszystkie pozostałe postanowienia tej umowy?
- 3) W przypadku udzielenia na pytanie drugie odpowiedzi twierdzącej, czy może to oznaczać, że aby ustalić nieuczciwy charakter danego warunku umowy, konieczne jest przeanalizowanie całej umowy, czyli że badanie nieuczciwego charakteru każdego z warunków umowy nie może być dokonywane odrębnie, w sposób niezależny od postanowienia umownego podważonego w żądaniu pozwu?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. (Dz.U. 1993, L 95, s. 29; sprostowanie: Dz.U. 2016, L 276, s. 17).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundespatentgericht
(Niemcy) w dniu 5 września 2017 r. – LN**

(Sprawa C-527/17)

(2017/C 402/13)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundespatentgericht

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca zażalenie: LN

Strona zainteresowana: Deutsches Patent- und Markenamt

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 469/2009 z dnia 6 maja 2009 r. dotyczącego dodatkowego świadectwa ochronnego dla produktów leczniczych ⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że zatwierdzenie zgodnie z dyrektywą 93/42/EWG ⁽²⁾ kombinacji wyrobu medycznego i produktu leczniczego w rozumieniu art. 1 ust. 4 dyrektywy 93/42/EWG dla celów rozporządzenia należy traktować równoznacznie z ważnym pozwoleniem na dopuszczenie do obrotu zgodnie z dyrektywą 2001/83/WE ⁽³⁾ w wypadku, gdy składnik produktu leczniczego został sprawdzony w ramach postępowania o zezwolenie zgodnie z pkt 7.4 ust. 1 załącznika I do dyrektywy 93/42/EWG przez organ ds. produktów leczniczych państwa członkowskiego UE zgodnie z dyrektywą 2001/83/WE pod kątem jego jakości, bezpieczeństwa i przeznaczenia?

⁽¹⁾ Dz.U. L 152, s. 1.

⁽²⁾ Dyrektywa Rady 93/42/EWG z dnia 14 czerwca 1993 r. dotycząca wyrobów medycznych, Dz.U. L 169, s. 1.

⁽³⁾ Dyrektywa 2001/83/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 listopada 2001 r. w sprawie wspólnotowego kodeksu odnoszącego się do produktów leczniczych stosowanych u ludzi, Dz.U. L 311, s. 67.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgerichts Hamburg
(Niemcy) w dniu 11 września 2017 r. – Wolfgang Wirth i in. / Thomson Airways Ltd.**

(Sprawa C-532/17)

(2017/C 402/14)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Landgericht Hamburg

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Wolfgang Wirth, Theodor Mülder, Ruth Mülder, Gisela Wirth

Strona pozwana: Thomson Airways Ltd.

Pytania prejudycjalne

Czy pojęcie „obsługującego przewoźnika lotniczego” ujęte w rozporządzeniu (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiającym wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylającym rozporządzenie (EWG) nr 295/91 ⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że za obsługującego przewoźnika lotniczego w rozumieniu tego rozporządzenia uznaje się przewoźnika lotniczego, który wydierżawia samolot wraz z załogą innemu przewoźnikowi lotniczemu w ramach tzw. wet lease na umowie określonej liczbę lotów, jednak nie ponosi głównej odpowiedzialności operacyjnej za dane loty, przy czym potwierdzenie rezerwacji pasażera wskazuje, że lot jest „wykonywany przez...” właśnie tego przewoźnika?

⁽¹⁾ Dz.U. 2004, L 46, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesverwaltungsgericht (Niemcy) w dniu 15 września 2017 r. – Bundesrepublik Deutschland / Adel Hamed

(Sprawa C-540/17)

(2017/C 402/15)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesverwaltungsgericht

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca w postępowaniu rewizyjnym: Bundesrepublik Deutschland

Druga strona w postępowaniu rewizyjnym: Adel Hamed

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy prawo Unii stoi na przeszkodzie temu, by państwo członkowskie (w niniejszej sprawie: Niemcy) w ramach transpozycji upoważnienia zawartego w art. 33 ust. 2 lit. a) dyrektywy 2013/32/ UE ⁽¹⁾ lub poprzedzającego uregulowania zawartego w art. 25 ust. 2 lit a) dyrektywy 2005/85/WE ⁽²⁾ odrzuciło wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej z uwagi na niedopuszczalność ze względu na nadanie statusu uchodźcy w innym państwie członkowskim (w niniejszej sprawie: Bułgaria), jeżeli konstrukcja ochrony międzynarodowej, a mianowicie warunki życiowe osób uznanych za uchodźców w tym innym państwie członkowskim, które udzieliło już wnioskodawcy ochrony międzynarodowej (w niniejszej sprawie: Bułgaria),
 - a) jest niezgodna z wymogami wynikającymi z art. 20 i nast. dyrektywy 2011/95/UE ⁽³⁾ lub
 - b) narusza art. 4 karty praw podstawowych lub art. 3 EKPC?
- 2) W razie udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze lit. a) lub b): czy dotyczy to także sytuacji, w której
 - a) osoby uznane za uchodźców w państwie członkowskim nadania im tego statusu (w niniejszej sprawie: Bułgaria) nie otrzymują żadnych świadczeń na pokrycie kosztów utrzymania lub otrzymują je jedynie w znacznie ograniczonym zakresie w porównaniu do innych państw członkowskich, jednakże pod tym względem nie są traktowane inaczej niż obywatele owego państwa członkowskiego,
 - b) osoby uznane za uchodźców są co prawda formalnie zrównane w kwestii warunków życia z obywatelami danego państwa, jednakże faktycznie mają utrudniony dostęp do związanych z tym świadczeń i dla zapewnienia rzeczywistego równego traktowania z obywatelami krajowymi brakuje programu integracyjnego o odpowiedniej skali i dostosowanego do szczególnych potrzeb tej kategorii osób?

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/32/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wspólnych procedur udzielania i cofania ochrony międzynarodowej (Dz.U. 2013, L 180, s. 60).

⁽²⁾ Dyrektywa Rady 2005/85/WE z dnia 1 grudnia 2005 r. w sprawie ustanowienia minimalnych norm dotyczących procedur nadawania i cofania statusu uchodźcy w państwach członkowskich (Dz.U. 2005, L 326, s. 13).

⁽³⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/95/UE z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie norm dotyczących kwalifikowania obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców jako beneficjentów ochrony międzynarodowej, jednolitego statusu uchodźców lub osób kwalifikujących się do otrzymania ochrony uzupełniającej oraz zakresu udzielanej ochrony (Dz.U. 2011, L 337, s. 9).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesverwaltungsgericht (Niemcy) w dniu 15 września 2017 r. – Bundesrepublik Deutschland / Amar Omar

(Sprawa C-541/17)

(2017/C 402/16)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesverwaltungsgericht

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca w postępowaniu rewizyjnym: Bundesrepublik Deutschland

Druga strona w postępowaniu rewizyjnym: Amar Omar

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy prawo Unii stoi na przeszkodzie temu, by państwo członkowskie (w niniejszej sprawie: Niemcy) w ramach transpozycji upoważnienia zawartego w art. 33 ust. 2 lit. a) dyrektywy 2013/32/ UE ⁽¹⁾ lub poprzedzającego uregulowania zawartego w art. 25 ust. 2 lit a) dyrektywy 2005/85/WE ⁽²⁾ odrzuciło wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej z uwagi na niedopuszczalność ze względu na nadanie statusu uchodźcy w innym państwie członkowskim (w niniejszej sprawie: Bułgaria), jeżeli konstrukcja ochrony międzynarodowej, a mianowicie warunki życiowe osób uznanych za uchodźców w tym innym państwie członkowskim, które udzieliło już wnioskodawcy ochrony międzynarodowej (w niniejszej sprawie: Bułgaria),
 - a) jest niezgodna z wymogami wynikającymi z art. 20 i nast. dyrektywy 2011/95/UE ⁽³⁾ lub
 - b) narusza art. 4 karty praw podstawowych lub art. 3 EKPC?
- 2) W razie udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze lit. a) lub b): czy dotyczy to także sytuacji, w której
 - a) osoby uznane za uchodźców w państwie członkowskim nadania im tego statusu (w niniejszej sprawie: Bułgaria) nie otrzymują żadnych świadczeń na pokrycie kosztów utrzymania lub otrzymują je jedynie w znacznie ograniczonym zakresie w porównaniu do innych państw członkowskich, jednakże pod tym względem nie są traktowane inaczej niż obywatele owego państwa członkowskiego,
 - b) osoby uznane za uchodźców są co prawda formalnie zrównane w kwestii warunków życia z obywatelami danego państwa, jednakże faktycznie mają utrudniony dostęp do związanych z tym świadczeń i dla zapewnienia rzeczywistego równego traktowania z obywatelami krajowymi brakuje programu integracyjnego o odpowiedniej skali i dostosowanego do szczególnych potrzeb tej kategorii osób?

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/32/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wspólnych procedur udzielania i cofania ochrony międzynarodowej (Dz.U. 2013, L 180, s. 60).

⁽²⁾ Dyrektywa Rady 2005/85/WE z dnia 1 grudnia 2005 r. w sprawie ustanowienia minimalnych norm dotyczących procedur nadawania i cofania statusu uchodźcy w państwach członkowskich (Dz.U. 2005, L 326, s. 13).

⁽³⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/95/UE z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie norm dotyczących kwalifikowania obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców jako beneficjentów ochrony międzynarodowej, jednolitego statusu uchodźców lub osób kwalifikujących się do otrzymania ochrony uzupełniającej oraz zakresu udzielanej ochrony (Dz.U. 2011, L 337, s. 9).

Odwołanie od postanowienia Sądu (druga izba) wydanego w dniu 19 lipca 2017 r. w sprawie T-812/14, BPC Lux 2 Sàrl i in./ Komisja Europejska, wniesione w dniu 18 września 2017 r. przez BPC Lux 2 Sàrl i in.

(Sprawa C-544/17 P)

(2017/C 402/17)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: BPC Lux 2 Sàrl i in. (przedstawiciele: K. Bacon QC, B. Woogar, Barristers, J. Webber, M. Steenson, Solicitors)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska, Republika Portugalska

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie postanowienia Sądu;
- przekazanie sprawy do Sądu do ponownego rozpatrzenia co do istoty; oraz
- obciążenie Komisji kosztami postępowania poniesionymi przez wnoszących odwołanie.

Zarzuty i główne argumenty

Niniejsze odwołanie zostało wniesione od postanowienia Sądu z dnia 19 lipca 2017 r. w sprawie T-812/14 BPC Lux 2 Sàrl / Komisja, EU:T:2017:560 („zwanego dalej zaskarżonym postanowieniem”), w którym Sąd odrzucił jako niedopuszczalną skargę wnoszących odwołanie o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2014) 5682 w sprawie pomocy państwa nr SA.39250, rozwiązanie Banco Espírito Santo (zwanej dalej „zaskarżoną decyzją”).

W zaskarżonym postanowieniu Sąd stwierdził z urzędu, że wnoszący odwołanie nie mają interesu w stwierdzeniu nieważności zaskarżonej decyzji i w konsekwencji uznał ich skargę za niedopuszczalną. Obecnie wnoszący odwołanie wnoszą odwołanie do Trybunału Sprawiedliwości w oparciu jeden zarzut, że Sąd naruszył prawo i/lub w sposób oczywisty przeinaczył przedłożone mu dowody.

W szczególności Sąd niesłusznie uznał, że stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji nie miałyby żadnego wpływu na postępowanie krajowe, ponieważ dotyczy ono kwestii prawa krajowego, podczas gdy postępowanie to dotyczy kwestii prawa Unii. W rzeczywistości, jak zostanie wykazane poniżej, wnoszący odwołanie przedstawili dowody przekazane przez ich portugalskiego prawnika – które nie zostały podważone ani przez Komisję, ani przez Republikę Portugalską –, zgodnie z którymi stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji znacznie zwiększyłoby prawdopodobieństwo wygrania przez nich krajowego postępowania mającego na celu kontrolę sądową, co umożliwiłoby im albo uzyskanie stwierdzenia nieważności rozwiązania BES albo domaganie się odszkodowania. Dochodząc do przeciwnego wniosku i tym samym pozbawiając sądy portugalskie możliwości rozważenia tej kwestii przez nie same, Sąd w sposób niezgodny z prawem zastąpił swoją własną oceną dotyczącą wykładni prawa krajowego ocenę sądów portugalskich i/lub w sposób oczywisty przeinaczył dowody.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Svea hovrätt (Szwecja)
w dniu 21 września 2017 r. – Rebecka Jonsson / Société du Journal L'Est Républicain**

(Sprawa C-554/17)

(2017/C 402/18)

Język postępowania: szwedzki

Sąd odsyłający

Svea hovrätt

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Rebecka Jonsson

Strona pozwana: Société du Journal L'Est Républicain

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 16 rozporządzenia (WE) nr 861/2007⁽¹⁾ Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lipca 2007 r. ustanawiającego europejskie postępowanie w sprawie drobnych roszczeń stoi na przeszkodzie stosowaniu przepisu krajowego, zgodnie z którym koszty postępowania mogą zostać wzajemnie potrącone lub miarkowane w zależności od tego, czy powództwo zostało częściowo uwzględnione a częściowo oddalone, gdy żądań pozwu jest więcej lub gdy żądanie zostało uwzględnione jedynie w części?
- 2) Jeżeli odpowiedź na pytanie 1 jest twierdząca, jak należy rozumieć pojęcie „strony przegrywającej” użyte w art. 16 tego rozporządzenia?

⁽¹⁾ Dz.U. 2007, L 199, s. 1.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Østre Landsret (Dania)
w dniu 22 września 2017 r. – 2M-Locatel A/S / Skatteministeriet**

(Sprawa C-555/17)

(2017/C 402/19)

Język postępowania: duński

Sąd odsyłający

Østre Landsret

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca odwołanie: 2M-Locatel A/S

Druga strona postępowania: Skatteministeriet

Pytanie prejudycjalne

Czy zawarte w Nomenklaturze Scalonej Wspólnej Taryfy Celnej w wersji zawartej w załączniku I do rozporządzenia Komisji (WE) nr 1549/2006⁽¹⁾ z dnia 17 października 2006 r., zmieniającym załącznik I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87⁽²⁾ w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej (Dz.U. 2006, L 301, s. 1)

- i) grupa „Tunery wideo” wchodząca w skład pozycji taryfowej 8528,
- ii) podpozycja taryfowa 8528 71 13 i
- iii) podpozycja taryfowa 8528 71 90

winny być interpretowane w taki sposób, że towar, odpowiadający opisowi zawartemu w podpozycji 8528 71 13, za pomocą którego można odbierać, dekodować i przetwarzać sygnał telewizyjny transmitowany strumieniowo na żywo przez internet (Live TV), zaś nie można za jego pomocą odbierać, dekodować i przetwarzać sygnału telewizyjnego transmitowanego za pomocą fal radiowych, przewodów czy też drogą satelitarną, należy zaklasyfikować do podpozycji 8528 71 13, czy też do podpozycji 8528 71 90, czy też do jeszcze innej podpozycji taryfowej?

⁽¹⁾ Dz.U. 2006 L 301, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. 1987 L 256, s. 1.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Raad van State (Niderlandy)
w dniu 22 września 2017 r. – Y.Z. i in. / Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie**

(Sprawa C-557/17)

(2017/C 402/20)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Raad van State

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca/powodowa/wnosząca odwołanie: Y.Z., Z.Z., Y.Y.

Strona przeciwna: Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 16 ust. 2 lit. a) dyrektywy Rady 2003/86/WE z dnia 22 września 2003 r. w sprawie prawa do łączenia rodzin ⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie cofnięciu udzielonego w ramach łączenia rodzin dokumentu pobytowego, jeżeli u podstawy jego wydania leżały oszukańcze dane, podczas gdy członek rodziny nie był świadomy takiego charakteru owych danych?
- 2) Czy art. 9 ust. 1 lit. a) dyrektywy Rady 2003/109/WE z dnia 25 listopada 2003 r. dotyczącej statusu obywateli państw trzecich będących rezydentami długoterminowymi ⁽²⁾ należy interpretować w ten sposób, że stoi ono na przeszkodzie cofnięciu statusu rezydenta długoterminowego, jeżeli u podstawy nadania tego statusu leżały oszukańcze dane, podczas gdy członek rodziny nie był świadomy takiego charakteru owych danych?

⁽¹⁾ Dz.U. L 251, s. 12 – wyd. spec. w jęz. polskim, rozdz. 19, t. 6, s. 224.

⁽²⁾ Dz.U. 2004 L 16, s. 44 – wyd. spec. w jęz. polskim, rozdz. 19, t. 6 s. 272.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Litwa) w dniu 26 września 2017 r. – „Bene Factum” UAB / Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

(Sprawa C-567/17)

(2017/C 402/21)

Język postępowania: litewski

Sąd odsyłający

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca środek odwoławczy: „Bene Factum” UAB

Druga strona postępowania: Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 27 ust. 1 lit. b) dyrektywy Rady 92/83/EWG z dnia 19 października 1992 r. w sprawie harmonizacji struktury podatków akcyzowych od alkoholu i napojów alkoholowych należy interpretować w ten sposób, że ma on zastosowanie do wszelkich produktów nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi zgodnie z ich zasadniczym (bezpośrednim) przeznaczeniem (użytkiem), niezależnie od tego, że niektóre osoby spożywają kosmetyki i środki higieny osobistej, takie jak te będące przedmiotem niniejszej sprawy, jako napoje alkoholowe w celu upojenia się?

- 2) Czy na odpowiedź na pytanie pierwsze ma wpływ okoliczność, że podmiot, który przywoził sporne produkty z państwa członkowskiego, wiedział, iż produkty zawierające skażony alkohol etylowy, wytwarzane na jego zamówienie i dostarczane (sprzedawane) konsumentom końcowym na Litwie przez inne osoby, są spożywane przez niektóre osoby jako napoje alkoholowe, i w związku z tym podmiot ten wytwarzał i etykietował te produkty, biorąc tę okoliczność pod uwagę, w celu sprzedaży możliwie jak największej ich liczby?

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank Amsterdam
(Niderlandy) w dniu 28 września 2017 r. – Openbaar Ministerie/Samet Ardıc**

(Sprawa C-571/17)

(2017/C 402/22)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Rechtbank Amsterdam

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca Openbaar Ministerie

Strona pozwana: Samet Ardıc

Pytania prejudycjalne

Jeżeli osoba, której dotyczy wniosek o przekazanie, została prawomocnie uznana za winną w postępowaniu, które toczyło się z jej udziałem i została skazana na karę pozbawienia wolności, której wykonanie zostało warunkowo zawieszona, to czy późniejsze postępowanie, w którym sąd pod nieobecność osoby, której dotyczy wniosek o przekazanie, zarządza uchylenie tego zawieszenia z powodu nieprzestrzegania warunków i uchylania się od kontroli i dozoru kuratora, stanowi „rozprawę, w wyniku której wydano orzeczenie” w rozumieniu art. 4a decyzji ramowej 2002/584/WSiSW⁽¹⁾?

⁽¹⁾ Decyzja ramowa Rady z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie europejskiego nakazu aresztowania i procedury wydawania osób między państwami członkowskimi (Dz.U. 2002, L 190, s. 1 – wyd. spec. w jęz. polskim, rozdz. 9, t.6, s. 34).

Skarga wniesiona w dniu 12 października 2017 r. – Republika Austrii / Republika Federalna Niemiec

(Sprawa C-591/17)

(2017/C 402/23)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Republika Austrii (przedstawiciel: G. Hesse, pełnomocnik)

Strona pozwana: Republika Federalna Niemiec

Żądania strony skarżącej

- wprowadzając opłatę od samochodów osobowych poprzez Infrastrukturabgabengesetz (ustawę o opłatach infrastrukturalnych) z dnia 8 czerwca 2015 r. (BGBl. I s. 904), w brzmieniu wprowadzonym przez art. 1 ustawy z dnia 18 maja 2017 r. (BGBl. I s. 1218), oraz ustanawiając zwolnienie dla właścicieli pojazdów zarejestrowanych w Niemczech, wprowadzone do Kraftfahrzeugsteuergesetz (ustawy o podatku od pojazdów) w brzmieniu

obwieszczenia z dnia 26 września 2002 r. (BGBl. I s. 3818) przez Zweites Verkehrsteueränderungsgesetz (drugą ustawę o zmianie podatku drogowego) z dnia 8 czerwca 2015 r. (BGBl. I s. 901) i ostatnio zmienioną Gesetz zur Änderung des Zweiten Verkehrsteueränderungsgesetzes (ustawą zmieniającą drugą ustawę o zmianie podatku drogowego) z dnia 6 czerwca 2017 r. (BGBl. I s. 1493), Republika Federalna Niemiec naruszyła art. 18, 34, 56 i 92 TFUE.

— obciążenie Republiki Federalnej Niemiec kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

1. Pośrednia dyskryminacja ze względu na przynależność państwową poprzez rekompensatę opłaty infrastrukturalnej za pośrednictwem zwolnienia dla właścicieli pojazdów dopuszczonych do ruchu w Niemczech

Infrastrukturabgabegesetz zobowiązuje wszystkich użytkowników niemieckiej sieci autostrad do uiszczenia opłaty infrastrukturalnej, zróżnicowanej według klasy emisji spalin pojazdu. Użytkownicy dróg mający miejsce zamieszkania w Niemczech otrzymują jednak zwrot przynajmniej w tej samej wysokości poprzez zwolnienie ustanowione w Kraftfahrzeugsteuergesetz. Czasowy i materialny związek opłaty infrastrukturalnej i kwoty zwolnienia pojazdów w (przynajmniej) takiej samej wysokości prowadzi do tego, że faktycznie tylko zagraniczni użytkownicy dróg zostaną obciążeni opłatą infrastrukturalną.

Republika Austrii jest zdania, że te dwa środki ze względu na ich czasową i materialną nierozzerwalność powinny zostać ocenione łącznie z punktu widzenia prawa Unii. Uregulowanie prowadzi do pośredniej dyskryminacji ze względu na przynależność państwową, która na podstawie art. 18 TFUE wymaga uzasadnienia. Zdaniem Republiki Austrii brak jest takiego uzasadnienia dyskryminacji zagranicznych kierowców. Uregulowanie to narusza zatem art. 18 TFUE.

2. Pośrednia dyskryminacja ze względu na przynależność państwową poprzez ukształtowanie opłaty infrastrukturalnej

Nierówne traktowanie krajowych i zagranicznych użytkowników dróg polega także na tym, że nadzorowanie obowiązku zapłaty oraz sankcje za brak uiszczenia lub nieprawidłowe uiszczenie opłaty infrastrukturalnej przeważnie znajdują zastosowanie wobec kierowców zagranicznych, ponieważ kierowcy niemieccy automatycznie zostają zobowiązani do uiszczenia opłaty infrastrukturalnej.

3. Naruszenie art. 34 i 56 TFUE

Zdaniem Republiki Austrii ma ponadto miejsce naruszenie swobody przepływu towarów i usług, w zakresie w jakim uregulowanie ma wpływ na transgraniczne dostawy towarów małymi pojazdami o masie całkowitej poniżej 3,5 t, podlegającymi opłacie infrastrukturalnej, oraz na świadczenie usług przez nierezydentów lub świadczenie usług na rzecz nierezydentów. Oprócz wykazanej już dyskryminacji należy je zatem zakwalifikować jako niedopuszczalne ograniczenie wskazanych swobód podstawowych, którego nie można uzasadnić.

4. Naruszenie art. 92 TFUE

Wreszcie uregulowanie to narusza art. 92 TFUE, w zakresie w jakim obejmuje komercyjne przewozy autobusowe lub towarowe pojazdami o masie całkowitej poniżej 3,5 t. Artykuł 92 TFUE nie przewiduje możliwości uzasadnienia, a zatem już istnienie dyskryminacji na podstawie art. 92 TFUE prowadzi do sprzeczności uregulowania z prawem Unii.

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 29 sierpnia 2017 r. – Komisja Europejska / Republika Austrii

(Sprawa C-347/15) ⁽¹⁾

(2017/C 402/24)

Język postępowania: niemiecki

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 279 z 24.8.2015.

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 14 września 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour d'appel de Mons – Belgia) – Cabinet d'Orthopédie Stainier SPRL / État belge

(Sprawa C-592/16) ⁽¹⁾

(2017/C 402/25)

Język postępowania: francuski

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 38 z 6.2.2017.

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 11 września 2017 r. – Komisja Europejska / Republika Bułgarii

(Sprawa C-130/17) ⁽¹⁾

(2017/C 402/26)

Język postępowania: bułgarski

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 144 z 8.5.2017.

SĄD

Wyrok Sądu z dnia 10 października 2017 r. – Klement / OHIM – Bullerjan (Kształt piekarnika)

(Sprawa T-211/14 RENV) ⁽¹⁾

[Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie stwierdzenia wygaśnięcia prawa do znaku — Trójwymiarowy unijny znak towarowy — Kształt piekarnika — Rzeczywiste używanie znaku towarowego — Artykuł 15 ust. 1 akapit drugi lit. a) i art. 51 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 — Charakter używania znaku towarowego — Postać różniąca się pod względem elementów, które nie zmieniają charakteru odróżniającego]

(2017/C 402/27)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Toni Klement (Dippolddiswalde, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat J. Weiser)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciele: A. Schifko i D. Hanf, pełnomocnicy)

Stroną postępowania przed Izłą Odwoławczą EUIPO była również: Bullerjan GmbH (Isernhagen-Kirchhorst, Niemcy)

Przedmiot

Skarga na decyzję Pierwszej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 9 stycznia 2014 r. (sprawa R 927/2013-1) dotyczącą postępowania w sprawie stwierdzenia wygaśnięcia prawa do znaku między Tonim Klementem a Bullerjan.

Sentencja

1) Skarga zostaje oddalona.

2) Toni Klement zostaje obciążony własnymi kosztami oraz kosztami poniesionymi przez Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO) przed Sądem i Trybunałem.

⁽¹⁾ Dz.U. C 245 z 28.7.2014.

Wyrok Sądu z dnia 10 października 2017 r. – Cofra / EUIPO – Armand Thiery (1841)(Sprawa T-233/15) ⁽¹⁾

{Znak towarowy Unii Europejskiej — Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku — Słowny unijny znak towarowy 1841 — Wcześniejszy słowny krajowy znak towarowy AD-1841-TY — Względna podstawa odmowy rejestracji — Rzeczywiste używanie wcześniejszego znaku towarowego — Uwzględnienie dowodów uzupełniających — Artykuł 57 ust. 2 i art. 76 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 207/2009 [obecnie art. 64 ust. 1 i art. 95 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2017/1001 — Zasada 40 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 2868/95 [obecnie art. 19 ust. 2. rozporządzenia delegowanego (UE) 2017/1430] — Artykuł 15 ust. 1 akapit drugi lit. a) rozporządzenia nr 207/2009 [art. 18 ust. 1 akapit drugi lit. a) rozporządzenia 2017/1001] — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009 [obecnie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia 2017/1001]}

(2017/C 402/28)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Cofra Holding AG (Zug, Szwajcaria) (przedstawiciel: adwokat M. Aznar Alonso)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciele: M. Capostagno i A. Folliard-Monguiral, pełnomocnicy)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą EUIPO była również, interwenient przed Sądem: Armand Thiery SAS (Levallois Perret, Francja) (przedstawiciel: adwokat A. Grolée)

Przedmiot

Skarga na decyzję Pierwszej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 26 lutego 2015 r. (sprawa R 805/2014-1) dotyczącą postępowania w sprawie unieważnienia prawa do znaku między Armand Thiery a Cofra Holding.

Sentencja

1) Skarga zostaje oddalona.

2) Cofra Holding AG pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione w związku z niniejszym postępowaniem przez Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO) i przez Armand Thiery SAS.

⁽¹⁾ Dz.U. C 213 z 29.6.2015.

Wyrok Sądu z dnia 10 października 2017 r. – Kolachi Raj Industrial / Komisja**(Sprawa T-435/15) ⁽¹⁾****{Dumping — Przywóz rowerów wysyłanych z Kambodży, Pakistanu i Filipin — Rozszerzenie na ten przywóz ostatecznego cła antydumpingowego wprowadzonego na przywóz rowerów pochodzących z Chin — Rozporządzenie wykonawcze (UE) 2015/776 — Artykuł 13 ust. 2 lit. a) i b) rozporządzenia (WE) nr 1225/2009 — Działalność montażowa — Pochodzenie [provenance i origine] części rowerowych — Świadczenia pochodzenia — Niewystarczająca wartość dowodowa — Koszty wytworzenia części rowerowych}**

(2017/C 402/29)

Język postępowania: angielski

Strony*Strona skarżąca:* Kolachi Raj Industrial (Private) Ltd (Karachi, Pakistan) (przedstawiciel: P. Bentley, QC)*Strona pozwana:* Komisja Europejska (przedstawiciele: J.-F. Brakeland, M. França i A. Demeneix, pełnomocnicy)*Interwenient popierający stronę pozwaną:* European Bicycle Manufacturers Association (EBMA) (przedstawiciele: L. Ruessmann, adwokat i J. Beck, solicitor)**Przedmiot**

Skarga oparta na rt.. 263 TFUE, zmierzająca do stwierdzenia nieważności rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2015/776 z dnia 18 maja 2015 r. rozszerzającego ostateczne cło antydumpingowe, wprowadzone rozporządzeniem Rady (UE) nr 502/2013 wobec przywozu rowerów pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej, na przywóz rowerów wysyłanych z Kambodży, Pakistanu i Filipin, zgłoszonych lub niezgłoszonych jako pochodzące z Kambodży, Pakistanu i Filipin, (Dz.U. 2015, L 122, s. 4), w zakresie, w jakim dotyczy ono skarżącej.

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2015/776 z dnia 18 maja 2015 r. rozszerzającego ostateczne cło antydumpingowe, wprowadzone rozporządzeniem Rady (UE) nr 502/2013 wobec przywozu rowerów pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej, na przywóz rowerów wysyłanych z Kambodży, Pakistanu i Filipin, zgłoszonych lub niezgłoszonych jako pochodzące z Kambodży, Pakistanu i Filipin, w zakresie, w jakim dotyczy ono Kolachi Raj Industrial (Private) Ltd.
- 2) Komisja zostaje obciążona kosztami własnym oraz kosztami poniesionymi przez Kolachi Raj Industrial (Private).
- 3) European Bicycle Manufacturers Association (EBMA) pokrywa własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 328 z 5.10.2015.

Wyrok Sądu z dnia 11 października 2017 r. – Osho Lotus Commune/EUIPO – Osho International Foundation (OSHO)

(Sprawa T-670/15) ⁽¹⁾

{Znak towarowy Unii Europejskiej — Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku — Słowny unijny znak towarowy OSHO — Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji — Brak charakteru opisowego — Charakter odróżniający — Artykuł 7 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 [obecnie art. 7 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia (UE) 2017/1001] — Brak sprzeczności z porządkiem publicznym — Artykuł 7 ust. 1 lit. f) rozporządzenia nr 207/2009 [obecnie art. 7 ust. 1 lit. f) rozporządzenia (UE) 2017/1001]}

(2017/C 402/30)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Osho Lotus Commune eV (przedstawiciel: adwokat M. Viefhues)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciele: P. Ivanov i A. Schifko, pełnomocnicy)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą EUIPO była również, interwenient przed Sądem: Osho International Foundation (Zurych, Szwajcaria) (przedstawiciel: B. Brandreth, barrister)

Przedmiot

Skarga na decyzję Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 22 września 2015 r. (sprawa R 1997/2014-4) dotyczącą postępowania w sprawie unieważnienia prawa do znaku między Osho Lotus Commune a Osho International Foundation.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Osho Lotus Commune eV pokrywa, oprócz własnych kosztów, koszty poniesione przez Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO).
- 3) Osho International Foundation pokrywa własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 27 z 25.1.2016

Wyrok Sądu z dnia 6 października 2017 r. – NRJ Group / EUIPO – Sky International (SKY ENERGY)

(Sprawa T-184/16) ⁽¹⁾

{Znak towarowy Unii Europejskiej — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego unijnego znaku towarowego SKY ENERGY — Wcześniejszy słowny unijny znak towarowy NRJ — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 [obecnie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/1001]}

(2017/C 402/31)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: NRJ Group (Boileau, Francja) (przedstawiciel: adwokat M. Antoine-Lalancé)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciel: H. O'Neill, pełnomocnik)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą EUIPO była również, interwenient przed Sądem: Sky International AG (Zug, Szwajcaria) (przedstawiciel: J. Barry, solicitor)

Przedmiot

Skarga na decyzję Piątej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 5 lutego 2016 r. (sprawa R 3137/2014-5) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu między NRJ Group a Sky International.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) NRJ Group zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 232 z 27.6.2016.

Wyrok Sądu z dnia 10 października 2017 r. – Solelec i in. / Parlament

(Sprawa T-281/16) ⁽¹⁾

[Zamówienia publiczne na roboty budowlane — Postępowanie przetargowe — Prace z zakresu instalacji elektrycznej (wysokoprądowej) w ramach projektu rozbudowy i modernizacji budynku im. Konrada Adenauera Parlamentu w Luksemburgu — Odrzucenie oferty jednego z oferentów i udzielenie zamówienia innemu oferentowi — Oczywisty błąd w ocenie — Kryteria wyboru — Kwalifikacje techniczne i zawodowe — Kryteria udzielenia zamówienia — Oferta rażąco niska — Wartość zamówienia]

(2017/C 402/32)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Solelec SA (Esch-sur-Alzette, Luksemburg), Mannelli & Associés SA (Bertrange), Paul Wagner et fils SA (Luksemburg), Socom SA (Foetz) (przedstawiciel: adwokat S. Marx)

Strona pozwana: Parlament Europejski (przedstawiciele: M. Mraz i L. Chrétien, pełnomocnicy)

Przedmiot

Wniosek na podstawie art. 263 TFUE o stwierdzenie nieważności, po pierwsze, decyzji Parlamentu z dnia 27 maja 2016 r. o odrzuceniu oferty złożonej przez skarżących dotyczącej części 75 w przetargu o sygnaturze INLO-D-UPIL-T-15-AO6 dotyczącym projektu rozbudowy i modernizacji budynku im. Konrada Adenauera w Luksemburgu (Luksemburg), a po drugie, decyzji o udzieleniu tej części zamówienia innemu oferentowi.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Solelec SA, Mannelli & Associés SA, Paul Wagner et fils SA oraz Socom SA zostają obciążone kosztami postępowania, w tym kosztami postępowania w przedmiocie środków tymczasowych.

⁽¹⁾ Dz.U. C 260 z 18.7.2016.

Wyrok Sądu z dnia 12 października 2017 r. – Moravia Consulting / EUIPO – Citizen Systems Europe (SDC-554S)

(Sprawa T-316/16) ⁽¹⁾

{Znak towarowy Unii Europejskiej — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego unijnego znaku towarowego SDC-554S — Niezarejestrowany wcześniejszy słowny krajowy znak towarowy SDC-554S — Względna podstawa odmowy rejestracji — Artykuł 8 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 207/2009 [obecnie art. 8 ust. 4 rozporządzenia (UE) 2017/1001] — Dowody wykazujące treść prawa krajowego — Zasada 19 ust. 2 lit. d) rozporządzenia (WE) nr 2868/95 [obecnie art. 7 ust. 2 lit. d) rozporządzenia delegowanego (UE) 2017/1430] — Przedstawienie dowodów po raz pierwszy przed izbą odwoławczą — Uznanie przysługujące izbie odwoławczej — Artykuł 76 ust. 2 rozporządzenia nr 207/2009 [obecnie art. 95 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2017/1001]}

(2017/C 402/33)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Moravia Consulting spol. s r. o. (Brno, Republika Czeska) (przedstawiciel: adwokat M. Kyjovský)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciel: D. Gája, pełnomocnik)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą EUIPO była również, interwenient przed Sądem: Citizen Systems Europe GmbH (Stuttgart, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci C. von Donat, J. Lipinsky, J. Hagenberg, T. Hollerbach i C. Nitschke)

Przedmiot

Skarga na decyzję Drugiej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 1 kwietnia 2016 r. (sprawa R 1575/2015-2) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu między Moravia Consulting a Citizen Systems Europe.

Sentencja

1) Skarga zostaje w części odrzucona, a w pozostałym zakresie oddalona.

2) Moravia Consulting spol. s r. o. zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 287 z 8.8.2016.

Wyrok Sądu z dnia 12 października 2017 r. – Moravia Consulting / EUIPO – Citizen Systems Europe (SDC-888TII RU)

(Sprawa T-317/16) ⁽¹⁾

{Znak towarowy Unii Europejskiej — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego unijnego znaku towarowego SDC-888TII RU — Niezarejestrowany wcześniejszy słowny krajowy znak towarowy SDC-888TII RU — Względna podstawa odmowy rejestracji — Artykuł 8 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 207/2009 [obecnie art. 8 ust. 4 rozporządzenia (UE) 2017/1001] — Dowody wykazujące treść prawa krajowego — Zasada 19 ust. 2 lit. d) rozporządzenia (WE) nr 2868/95 [obecnie art. 7 ust. 2 lit. d) rozporządzenia delegowanego (UE) 2017/1430] — Przedstawienie dowodów po raz pierwszy przed izbą odwoławczą — Uznanie przysługujące izbie odwoławczej — Artykuł 76 ust. 2 rozporządzenia nr 207/2009 [obecnie art. 95 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2017/1001]}

(2017/C 402/34)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Moravia Consulting spol. s r. o. (Brno, Republika Czeska) (przedstawiciel: adwokat M. Kyjovský)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciel: D. Gája, pełnomocnik)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą EUIPO była również, interwenient przed Sądem: Citizen Systems Europe GmbH (Stuttgart, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci C. von Donat, J. Lipinsky, J. Hagenberg, T. Hollerbach i C. Nitschke)

Przedmiot

Skarga na decyzję Pierwszej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 1 kwietnia 2016 r. (sprawa R 1566/2015-2) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu pomiędzy Moravia Consulting a Citizen Systems Europe.

Sentencja

1) Skarga zostaje w części odrzucona, a w pozostałym zakresie oddalona.

2) Moravia Consulting spol. s r. o. zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 287 z 8.8.2016.

Wyrok Sądu z dnia 12 października 2017 r. – Moravia Consulting / EUIPO – Citizen Systems Europe (SDC-444S)

(Sprawa T-318/16) ⁽¹⁾

{Znak towarowy Unii Europejskiej — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego unijnego znaku towarowego SDC-444S — Niezarejestrowany wcześniejszy słowny krajowy znak towarowy SDC-444S — Względna podstawa odmowy rejestracji — Artykuł 8 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 207/2009 [obecnie art. 8 ust. 4 rozporządzenia (UE) 2017/1001] — Dowody wykazujące treść prawa krajowego — Zasada 19 ust. 2 lit. d) rozporządzenia (WE) nr 2868/95 [obecnie art. 7 ust. 2 lit. d) rozporządzenia delegowanego (UE) 2017/1430] — Przedstawienie dowodów po raz pierwszy przed izbą odwoławczą — Uznanie przysługującej izbie odwoławczej — Artykuł 76 ust. 2 rozporządzenia nr 207/2009 [obecnie art. 95 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2017/1001]}

(2017/C 402/35)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Moravia Consulting spol. s r. o. (Brno, Republika Czeska) (przedstawiciel: adwokat M. Kyjovský)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciel: D. Gája, pełnomocnik)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą EUIPO była również, interwenient przed Sądem: Citizen Systems Europe GmbH (Stuttgart, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci C. von Donat, J. Lipinsky, J. Hagenberg, T. Hollerbach i C. Nitschke)

Przedmiot

Skarga na decyzję Pierwszej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 1 kwietnia 2016 r. (sprawa R 1573/2015-2) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu pomiędzy Moravia Consulting a Citizen Systems Europe.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje w części odrzucona, a w pozostałym zakresie oddalona.
- 2) Moravia Consulting spol. s r. o. zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 287 z 8.8.2016.

Wyrok Sądu z dnia 10 października 2017 r. – Asna / EUIPO – Wings Software (ASNA WINGS)

(Sprawa T-382/16) ⁽¹⁾

{Znak towarowy Unii Europejskiej — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego unijnego znaku towarowego ASNA WINGS — Wcześniejszy słowny znak towarowy Beneluxu WINGS — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Podobieństwo oznaczeń — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 [obecnie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/1001] — Rzeczywiste używanie wcześniejszego znaku towarowego — Artykuł 42 ust. 2 i 3 rozporządzenia nr 207/2009 [obecnie art. 47 ust. 2 i 3 rozporządzenia 2017/1001] — Dowody przedstawione po raz pierwszy przed Sądem}

(2017/C 402/36)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Asna, Inc. (San Antonio, Teksas, Stany Zjednoczone) (przedstawiciele: adwokaci J.B. Devaureix i J. Erdozain López)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciel: M. Rajh, pełnomocnik)

Stroną postępowania przed Izłą Odwoławczą EUIPO była również, interwenient przed Sądem: Wings Software BVBA (Heist-Opden-Berg, Belgia) (przedstawiciele: adwokaci C. Dekoninck i J. Bussé)

Przedmiot

Skarga na decyzję Piątej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 26 kwietnia 2016 r. (sprawa R 436/2015-5) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu pomiędzy Wings Software a Asna.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Asna, Inc. zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 335 z 12.9.2016.

Wyrok Sądu z dnia 6 października 2017 r. – Falegnameria Universo dei F.lli Priarollo / EUIPO – Zanini Porte (silente PORTE & PORTE)

(Sprawa T-386/16) ⁽¹⁾

[Znak towarowy Unii Europejskiej — Postępowanie w sprawie stwierdzenia wygaśnięcia prawa do znaku — Graficzny unijny znak towarowy silente PORTE & PORTE — Rzeczywiste używanie — Miejsce używania — Charakter używania — Używanie przez osoby trzecie — Stwierdzenie wygaśnięcia prawa do znaku — Prawo do obrony — Artykuły 75 i 76 rozporządzenia (WE) nr 207/2009 — Artykuł 51 ust. 1 lit. a) rozporządzenia nr 207/2009]

(2017/C 402/37)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Falegnameria Universo dei F.lli Priarollo Snc (Caerano di San Marco, Włochy) (przedstawiciel: adwokat B. Osti)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciel: S. Di Natale i L. Rampini, pełnomocnicy)

Stroną postępowania przed Izłą Odwoławczą EUIPO była również, interwenient przed Sądem: Zanini Porte SpA (Bosco Chiesanuova, Włochy) (przedstawiciele: adwokat A. Rizzoli)

Przedmiot

Skarga na decyzję Pierwszej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 28 kwietnia 2016 r. (sprawa R 240/2015-1) dotyczącą postępowania w sprawie stwierdzenia wygaśnięcia prawa do znaku pomiędzy Zanini Porte a Falegnameria Universo dei F.lli Priarollo.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Falegnameria Universo dei F.lli Priarollo Snc zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 383 z 17.10.2016.

Wyrok Sądu z dnia 13 października 2017 r. – Sensi Vigne & Vini/EUIPO – El Grifo (CONTADO DEL GRIFO)

(Sprawa T-434/16) ⁽¹⁾

{Znak towarowy Unii Europejskiej — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie graficznego unijnego znaku towarowego CONTADO DEL GRIFO — Wcześniejszy graficzny unijny znak towarowy EL GRIFO — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 [obecnie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/1001]}

(2017/C 402/38)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Sensi Vigne & Vini Srl (Lamporecchio, Włochy) (przedstawiciele: początkowo F. Caricato, następnie M. Cartella i B. Cartella, adwokaci)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelktualnej (przedstawiciel: J. Crespo Carrillo, pełnomocnik)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą EUIPO była również: El Grifo, SA (San Bartolomé de Lanzarote, Hiszpania)

Przedmiot

Skarga na decyzję Drugiej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 25 maja 2016 r. (sprawa R 2218/2015-2), dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu między El Grifo a Sensi Vigne & Vini.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Sensi Vigne & Vini Srl zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 350 z 26.9.2016.

Wyrok Sądu z dnia 13 października 2017 r. – Brouillard / Komisja

(Sprawa T-572/16) ⁽¹⁾

(Służba publiczna — Zatrudnienie — Ogłoszenie o konkursie — Konkurs otwarty EPSO/AD/306/15 — Prawnicy-lingwiści języka francuskiego w Trybunale Sprawiedliwości Unii Europejskiej — Zgłoszenie online — Preselekcja na podstawie świadectw kwalifikacji — Wymagane dyplomy — Poziom wykształcenia odpowiadający pełnemu kształceniu prawniczemu ukończonemu w belgijskiej, francuskiej czy luksemburskiej placówce szkolnictwa wyższego — Dyplom master 2 prawa, ekonomii, zarządzania, kierunek prawo prywatne, specjalność prawnik-lingwista — Wydanie w następstwie „zatwierdzenia nabycia doświadczenia” — Niedopuszczenie do udziału w egzaminach konkursowych — Skarga o stwierdzenie nieważności — Treść skargi — Niedopuszczalność — Kwalifikacje zawodowe — Wymóg pełnego wykształcenia prawniczego — Uznawanie dyplomów)

(2017/C 402/39)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Alain Laurent Brouillard (Bruksela, Belgia) (przedstawiciele: adwokaci, początkowo P. Vande Castele, następnie H. Brouillard)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: G. Gattinara i F. Simonetti, pełnomocnicy)

Przedmiot

Wniosek na podstawie art. 270 TFUE o stwierdzenie nieważności, po pierwsze, decyzji Europejskiego Urzędu Doboru Kadr (EPSO), doręczonej skarżącemu pocztą elektroniczną w dniu 24 września 2015 r., o niedopuszczeniu go do dalszego etapu „konkursu otwartego EPSO/AD/306/15 na podstawie świadectw kwalifikacji i egzaminów”, prowadzonego w celu sporządzenia listy rezerwy kadrowej, w szczególności „prawników–lingwistów (AD 7) języka francuskiego (FR)” Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej oraz, po drugie, decyzji o selekcji i powołaniu, podjętych w ramach tego konkursu.

Sentencja

- 1) *Stwierdza się nieważność decyzji Europejskiego Urzędu Doboru Kadr (EPSO), doręczonej Alainowi Laurentowi Brouillardowi pocztą elektroniczną w dniu 24 września 2015 r., o niedopuszczeniu go do dalszego etapu „konkursu otwartego EPSO/AD/306/15 na podstawie świadectw kwalifikacji i egzaminów”, prowadzonego w celu sporządzenia listy rezerwy kadrowej, w szczególności „prawników–lingwistów (AD 7) języka francuskiego (FR)” Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej.*
- 2) *W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.*
- 3) *A.L. Brouillard i Komisja Europejska pokrywają własne koszty, w tym koszty postępowania w przedmiocie środków tymczasowych w sprawie zakończonej postanowieniem z dnia 20 stycznia 2016 r., Brouillard/Komisja (F-148/15 R).*

⁽¹⁾ Dz.U. C 59 z 15.2.2016 (sprawa początkowo zarejestrowana w Sądzie do spraw Służby Publicznej Unii Europejskiej pod numerem F-148/15, przekazana do sądu Unii Europejskiej w dniu 1.9.2016).

Wyrok Sądu z dnia 3 października 2017 r. – PM / ECHA

(Sprawa T-656/16) ⁽¹⁾

(REACH — Oplata należna za rejestrację substancji — Ulga przyznana MŚP — Określenie rozmiaru przedsiębiorstwa — Weryfikacja przez ECHA oświadczenia przedsiębiorstwa — Żądanie dowodów wykazujących status MŚP — Decyzja nakładająca opłatę administracyjną)

(2017/C 402/40)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: PM (przedstawiciel: adwokat C. Zambrano Almero)

Strona pozwana: Europejska Agencja Chemikaliów (ECHA) (przedstawiciele: początkowo E. Maurage, J.-P. Trnka i M. Heikkilä, następnie J.-P. Trnka i M. Heikkilä, pełnomocnicy, wspierani przez adwokata C. Garcíę Molyneux)

Przedmiot

Oparte na art. 263 TFUE żądanie stwierdzenia nieważności decyzji ECHA SME(2016) 3198 z dnia 12 lipca 2016 r. stwierdzającej, że skarżąca nie przedstawiła dowodów niezbędnych do skorzystania z obniżki opłaty przewidzianej dla średnich przedsiębiorstw, i nakładającej na nią opłatę administracyjną.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) PM pokrywa oprócz własnych kosztów koszty poniesione przez Europejską Agencję Chemikaliów (ECHA).

⁽¹⁾ Dz.U. C 402 z 31.10.2016.

Wyrok Sądu z dnia 17 października 2017 r. – Murka/EUIPO (SCATTER SLOTS)

(Sprawa T-704/16) ⁽¹⁾

{ Znak towarowy Unii Europejskiej — Zgłoszenie słownego unijnego znaku towarowego SCATTER SLOTS — Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji — Charakter opisowy — Artykuł 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 [obecnie art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (UE) 2017/1001] — Charakter odróżniający uzyskany w następstwie używania — Artykuł 7 ust. 3 rozporządzenia nr 207/2009 [obecnie art. 7 ust. 3 rozporządzenia (UE) 2017/1001]}

(2017/C 402/41)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Murka Ltd (Tortola, Brytyjskie Wyspy Dziewicze) (przedstawiciel: adwokat S. Santos Rodriguez)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciel: J. Ivanauskas, pełnomocnik)

Przedmiot

Skarga na decyzję Pierwszej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 21 czerwca 2016 r. (sprawa R 471/2016-1), dotyczącą rejestracji oznaczenia słownego SCATTER SLOTS jako unijnego znaku towarowego.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Murka Ltd zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 454 z 5.12.2016.

Wyrok Sądu z dnia 6 października 2017 r. – Karelia / EUIPO (KARELIA)

(Sprawa T-878/16) ⁽¹⁾

{Znak towarowy Unii Europejskiej — Zgłoszenie słownego unijnego znaku towarowego KARELIA — Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji — Charakter opisowy — Brak charakteru odróżniającego — Artykuł 7 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 [obecnie art. 7 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia (UE) 2017/1001]}

(2017/C 402/42)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Ino Karelia (Kalamata, Grecja) (przedstawiciel: adwokat M. Karpathakis)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciel: L. Rampini, pełnomocnik)

Przedmiot

Skarga na decyzję Piątej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 19 września 2016 r. (sprawa R 1562/2015-5) dotyczącą rejestracji oznaczenia słownego KARELIA jako unijnego znaku towarowego.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Ino Karelia zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 38 z 6.2.2017.

Postanowienie Prezesa Sądu z dnia 28 września 2017 r. – Vnesheconombank / Rada

(Sprawa T-737/14 R)

(Postępowanie w przedmiocie środka tymczasowego — Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa — Środki ograniczające przyjęte ze względu na działania Rosji destabilizujące sytuację na Ukrainie — Wniosek o zawieszenie wykonania — Brak pilnego charakteru)

(2017/C 402/43)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Bank for Development and Foreign Economic Affairs (Vnesheconombank) (Moskwa, Rosja) (przedstawiciele: adwokaci J. Viñals Camallonga, J. Iriarte Ángel i L. Barriola Urruticoechea)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: F. Florindo Gijón i P. Mahnič Bruni, pełnomocnicy)

Interwenient popierający stronę pozwaną: Komisja Europejska (przedstawiciele: F. Castillo de la Torre, S. Pardo Quintillán i D. Gauci, pełnomocnicy)

Przedmiot

Wniosek na podstawie art. 278 i 279 TFUE o zawieszenie wykonania decyzji Rady 2014/512/WPZiB z dnia 31 lipca 2014 r. dotyczącej środków ograniczających w związku z działaniami Rosji destabilizującymi sytuację na Ukrainie (Dz.U. 2014, L 229, s. 13) oraz rozporządzenia Rady (UE) nr 833/2014 z dnia 31 lipca 2014 r. dotyczącego środków ograniczających w związku z działaniami Rosji destabilizującymi sytuację na Ukrainie (Dz.U. 2014, L 229, s. 1) w zakresie, w jakim akty te dotyczą strony skarżącej

Sentencja

- 1) Wniosek w przedmiocie środka tymczasowego zostaje oddalony.
 - 2) Rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.
-

**Postanowienie Sądu z dnia 11 października 2017 r. – Guardian Glass España, Central Vidriera/
Komisja**

(Sprawa T-170/16) ⁽¹⁾

(Skarga o stwierdzenie nieważności — Pomoc państwa — Korzyści podatkowe przyznane przez jednostkę samorządu terytorialnego państwa członkowskiego — System pomocy uznany za niezgodny z rynkiem wewnętrznym — Wykonanie decyzji — Obowiązek zbadania indywidualnej sytuacji beneficjentów — Brak zajęcia stanowiska przez Komisję — Akt niepodlegający zaskarżeniu — Niedopuszczalność)

(2017/C 402/44)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Guardian Glass España, Central Vidriera, SLU (Llodio, Hiszpania) (przedstawiciele: adwokaci M. Araujo Boyd, D. Armesto Macías oraz A. Lamadrid de Pablo)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: L. Flynn, B. Stromsky oraz P. Němečková, pełnomocnicy)

Przedmiot

Żądanie oparte na art. 263 TFUE i zmierzające do stwierdzenia nieważności decyzji Komisji zawartej w dokumencie z dnia 15 lipca 2015 r. zatytułowanym „Spory podatkowe w Kraju Basków (Álava) – Nieformalna informacja dotycząca dodatkowych wymogów zgodności z wytycznymi w sprawie pomocy państwa na cele regionalne 1998”.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje odrzucona jako niedopuszczalna.
- 2) Postępowanie w sprawie wniosku Królestwa Hiszpanii o dopuszczenie do sprawy w charakterze interwenienta zostaje umorzone.
- 3) Guardian Glass España, Central Vidriera, SLU pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Komisję Europejską.
- 4) Królestwo Hiszpanii pokrywa własne koszty przypadające na wniosek o dopuszczenie do sprawy w charakterze interwenienta.

⁽¹⁾ Dz.U. C 243 z 4.7.2016.

Postanowienie Sądu z dnia 28 września 2017 r. – Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis / Komisja

(Sprawa T-207/16) ⁽¹⁾

(Skarga o stwierdzenie nieważności — Nigdy niewydane akty — Wniosek o umorzenie postępowania — Wniosek o interpretację, że skarga dotyczy innego aktu, niż zaskarżone akty — Oddalenie — Oczywista niedopuszczalność)

(2017/C 402/45)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis (Saloniki, Grecja) (przedstawiciel: adwokat V. Christianos)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: S. Delaude i A. Katsimerou, pełnomocnicy)

Przedmiot

Wniosek o stwierdzenie nieważności wydanej jakoby decyzji o wykluczeniu skarżącej oraz wydanej jakoby decyzji o zamieszczeniu i aktywowaniu ostrzeżenia dotyczącego wykluczenia skarżącej w systemie wczesnego ostrzegania lub w systemie wczesnego wykrywania i wykluczania.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje odrzucona jako oczywiście niedopuszczalna.
- 2) Komisja pokrywa poza własnymi kosztami w postępowaniu głównym i w postępowaniu w przedmiocie środków tymczasowych dwie trzecie kosztów poniesionych przez Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis w tych postępowaniach.
- 3) Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis pokrywa jedną trzecią swoich kosztów w tych postępowaniach.

⁽¹⁾ Dz.U. C 251 z 11.7.2016.

Postanowienie Sądu z dnia 27 września 2017 r. – Gaki / Europol

(Sprawa T-366/16) ⁽¹⁾

(Skarga o stwierdzenie nieważności oraz o odszkodowanie — Uchybienie wymogom formalnym — Żądania mające na celu uzyskanie wydania nakazu — Oczywista niedopuszczalność — Oczywisty brak właściwości — Skarga prawnie oczywiście bezzasadna)

(2017/C 402/46)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca Anastasia-Soultana Gaki (Düsseldorf, Niemcy) (przedstawiciele: początkowo A. Heinen, następnie G. Keisers, adwokaci)

Strona pozwana: Agencja Unii Europejskiej ds. Współpracy Organów Ścigania (Europol) (przedstawiciele: D. Neumann i S. Ryder, pełnomocnicy, wspierani przez adwokatów R. van der Houta i P. Luxa)

Przedmiot

Po pierwsze, oparte na art. 263 TFUE żądanie mające zasadniczo na celu podjęcie określonych działań przez Europol oraz stwierdzenie nieważności decyzji wspólnego organu nadzorczego Europolu z dnia 4 maja w sprawie skargi złożonej przez skarżącą oraz, po drugie, oparte na art. 268 TFUE żądanie naprawienia szkody, jaką miała ponieść skarżąca.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje odrzucona.
- 2) Anastasia-Soultana Gaki zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 402 z 31.10.2016.

Postanowienie Sądu z dnia 10 października 2017 r. – Alex / Komisja**(Sprawa T-841/16) ⁽¹⁾****(Skarga o stwierdzenie nieważności — Pomoc państwa — Finansowanie projektu rozwoju urbanistycznego — Skarga do Komisji — Wstępne postępowanie wyjaśniające — Decyzja Komisji stwierdzająca brak pomocy państwa — Skarga kwestionująca zasadność decyzji Komisji — Brak indywidualnego oddziaływania — Niedopuszczalność)**

(2017/C 402/47)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Alex SCI (Bajonna, Francja) (przedstawiciel: adwokat J. Fouchet)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: K. Herrmann i C. Georgieva-Kecsmar, pełnomocnicy)

Przedmiot

Żądanie oparte na art. 263 TFUE i dotyczące stwierdzenia nieważności decyzji Komisji oddalającej złożoną do Komisji skargę dotyczącą uważanej za bezprawną pomocy państwa przyznanej przez Republikę Francuską na rzecz związku aglomeracyjnego obszaru Côte Basque-Adour w odniesieniu do projektu Technocité (SA.44409).

Sentencja

- 1) Skarga zostaje odrzucona jako niedopuszczalna.
- 2) Postępowanie w przedmiocie wniosku Republiki Francuskiej o dopuszczenie do sprawy w charakterze interwenienta zostaje umorzone.
- 3) Alex SCI pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Komisję Europejską.
- 4) Republika Francuska pokrywa własne koszty związane z wnioskiem o dopuszczenie do sprawy w charakterze interwenienta.

⁽¹⁾ Dz.U. C 30 z 30.1.2017.

Postanowienie Prezesa Sądu z dnia 29 września 2017 r. – Amplexor Luxembourg / Komisja**(Sprawa T-211/17 R)****(Postępowanie w przedmiocie środka tymczasowego — Zamówienia publiczne na usługi — Wniosek o zastosowanie środków tymczasowych — Brak pilnego charakteru)**

(2017/C 402/48)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Amplexor Luxembourg Sàrl (Bertrange, Luksemburg) (przedstawiciel: adwokat J.F. Steichen)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: J. Estrada de Solà i O. Verheecke, pełnomocnicy)

Przedmiot

Wniosek na podstawie art. 278 i 279 TFUE o zastosowanie środków tymczasowych w celu, po pierwsze, zawieszenia wykonania decyzji Urzędu Publikacji Unii Europejskiej (OP) z dnia 13 lutego 2017 r. w ramach przetargu nr 10651, w zakresie, w jakim sklasyfikowano w niej ofertę konsorcjum Jouve i Skrivaneek na pierwszym miejscu, a po drugie, zawieszenia umowy ramowej zawartej między OP a tym konsorcjum.

Sentencja

- 1) Wniosek o zastosowanie środków tymczasowych zostaje oddalony.
- 2) Rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

**Postanowienie Prezesa Sądu z dnia 19 września 2017 r. – António Conde & Companhia / Komisja
(Sprawa T-244/17 R II)**

**(Środki tymczasowe — Statek rybacki — Organizacja rybołówstwa Północno-Zachodniego Atlantyku —
Dopuszczalność — Nowe okoliczności faktyczne — Zmiana okoliczności — Wniosek w przedmiocie środka
tymczasowego — Brak interesu)**

(2017/C 402/49)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: António Conde & Companhia, SA (Gafanha de Nazaré, Portugalia) (przedstawiciel: adwokat J.R. García-Gallardo Gil-Fournier)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: A. Bouquet, A. Lewis i F. Moro, pełnomocnicy)

Przedmiot

Przedstawiony na podstawie art. 278 i 279 TFUE wniosek o zastosowanie środków tymczasowych nakazujących Komisji Europejskiej, po pierwsze, powstrzymanie się od wywierania na Republikę Portugalską nacisków zmierzających do wykluczenia statku rybackiego *Calvão* z wykazu pływających pod banderą portugalską statków mających zezwolenie na połowy na obszarze podlegającym regulacji NAFO, a po drugie, przekazanie dokumentów związanych z korespondencją między Komisją a przedstawicielami Portugalii dotyczącą wykluczenia statków strony skarżącej z obszaru regulacji NAFO.

Sentencja

- 1) Wniosek o zastosowanie środków tymczasowych zostaje oddalony.
- 2) Rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

**Postanowienie wiceprezesa Sądu z dnia 26 września 2017 r. – Wall Street Systems UK / EBC
(Sprawa T-579/17 R)**

**(Postępowanie w przedmiocie środka tymczasowego — Zamówienia publiczne na usługi — Postępowanie
przetargowe — Zapewnienie systemu zarządzania środkami pieniężnymi — Odrzucenie oferty jednego
z oferentów i udzielenie zamówienia innemu oferentowi — Wniosek o zawieszenie wykonania — Brak
pilnego charakteru)**

(2017/C 402/50)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Wall Street Systems UK Ltd (Londyn, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciel: adwokat A. Csaki)

Strona pozwana: Europejski Bank Centralny (EBC) (przedstawiciele: C. Kroppenstedt i I. Köpfer, pełnomocnicy oraz adwokaci U. Soltész i A. Neun)

Przedmiot

Wniosek na podstawie art. 278 i 279 TFUE o zawieszenie wykonania decyzji o odrzuceniu odwołania wniesionego przez stronę skarżącą w postępowania o udzielenie zamówienia publicznego 2016/S 093-165651.

Sentencja

- 1) *Wniosek o zastosowanie środków tymczasowych zostaje oddalony.*
- 2) *Uchyla się postanowienie z dnia 29 sierpnia 2017 r. w sprawie T-579/17 R.*
- 3) *Rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.*

Skarga wniesiona w dniu 11 września 2017 r. – L / Parlament

(Sprawa T-156/17)

(2017/C 402/51)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: L (przedstawiciel: adwokat I. Coutant Peyre)

Strona pozwana: Parlament Europejski

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- Stwierdzenie nieważności decyzji Parlamentu Europejskiego z dnia 24 czerwca 2016 r. o zwolnieniu skarżącego z pracy, otrzymanej w dniu 25 lipca 2016 r.;
- Zasądzenie od Parlamentu zadośćuczynienia w kwocie 100 000 EUR oraz
- Obciążenie Parlamentu kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dziewięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia zasad ochrony osób demaskujących przypadki naruszenia, określonych w art. 22a i art. 22b regulaminu pracowniczego oraz w art. 6 ust. 1 regulaminu wewnętrznego oraz odpowiedniego interesu Unii.
2. Zarzut drugi dotyczący braku uzasadnienia.
3. Zarzut trzeci dotyczący oczywistego błędu w ocenie.
4. Zarzut czwarty dotyczący naruszenia zasady proporcjonalności.
5. Zarzut piąty dotyczący naruszenia obowiązku staranności.

6. Zarzut szósty dotyczący braku odpowiedzi Parlamentu na złożony przez skarżącego wniosek o udzielenie wsparcia na podstawie art. 24, naruszenia prawa do obrony i naruszenia prawa do skorzystania z procedury pojednawczej.
7. Zarzut siódmy dotyczący naruszenia wobec skarżącego prawa dostępu do dokumentów.
8. Zarzut ósmy dotyczący nadużycia władzy.
9. Zarzut dziewiąty dotyczący zwolnienia z naruszeniem prawa.

Skarga wniesiona w dniu 6 sierpnia 2017 r. – Gestvalor 2040 i in. / SRB

(Sprawa T-520/17)

(2017/C 402/52)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Gestvalor 2040 SL (Madryt, Hiszpania) i 596 innych skarżących (przedstawiciel: adwokat P. Rúa Sobrino)

Strona pozwana: Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o uznanie skargi o stwierdzenie nieważności „skierowanej do Funduszu na rzecz Uporządkowanej Restrukturyzacji Banków (FROB) decyzji Jednolitej Rady ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji podjętej na sesji wykonawczej z dnia 7 czerwca 2017 r. w odniesieniu do przyjęcia planu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji Banco Popular Español S.A., osoby prawnej nr 80H66LPTVDLM0P28XF25, (SRB/EES/2017/08)” za złożoną; i po przeprowadzeniu właściwego postępowania:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- uznanie art. 18 i 29 rozporządzenia (UE) nr 806/2014 za niezgodne z prawem i za niemające zastosowania;
- obciążenie Jednolitej Rady ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zarzuty i główne argumenty są podobne do tych podniesionych w sprawach T-478/17 Mutualidad de la Abogacía i Hermandad Nacional de Arquitectos Superiores y Químicos/Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji, T-481/17 Fundación Tatiana Pérez de Guzmán y Bueno i SFL/Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji, T-482/17 Comercial Vascongada Recalde/ Komisja i Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji, T-483/17 García Suárez i in./Komisja i Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji, T-484/17 Fidesban i in./Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji, T-497/17 Sánchez del Valle i Calatrava Real State 2015/Komisja i Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji oraz T-498/17 Pablo Álvarez de Linera Granda/Komisja i Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji.

Skarga wniesiona w dniu 16 sierpnia 2017 r. – Cambra Abaurrea / Parlament i in.

(Sprawa T-553/17)

(2017/C 402/53)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Agustín Cambra Abaurrea (Marcilla, Hiszpania) (przedstawiciel: A. Mayo Martínez, adwokat)

Strona pozwana: Parlament Europejski, Rada Unii Europejskiej i Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie, że skarga do Sądu Unii Europejskiej o stwierdzenie nieważności wobec wykonania decyzji Jednolitej Rady ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji, która to decyzja wykonawcza spowodowała bardzo poważne lub niemożliwe do naprawienia szkody w majątku dawnych, prawowitych akcjonariuszy i wierzycieli Banco Popular, została wniesiona w terminie i z zachowaniem wymogów formalnych i wydanie we właściwym czasie orzeczenia, w którym Sąd stwierdzi nieważność wspomnianej decyzji;
- posiłkowo, orzeczenie natychmiastowego zawieszenia realizowanego przez Jednolitą Radę ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji i przez FROB [Fondo de reestructuración ordenada bancaria (Fundusz na rzecz Uporządkowanej Restrukturyzacji Banków)] wykonania, ponieważ jego ważność i wejście w życie powodują niemożliwe lub trudne do naprawienia szkody w majątku akcjonariuszy Banco Popular, którzy utracili ten status.

Zarzuty i główne argumenty

Zarzuty i główne argumenty są podobne do tych podniesionych w sprawach T-478/17 Mutualidad de la Abogacía i Hermandad Nacional de Arquitectos Superiores y Químicos/Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji, T-481/17 Fundación Tatiana Pérez de Guzmán y Bueno i SFL/Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji, T-482/17 Comercial Vascongada Recalde/ Komisja i Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji, T-483/17 García Suárez i in./Komisja i Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji, T-484/17 Fidesban i in./Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji, T-497/17 Sánchez del Valle i Calatrava Real State 2015/Komisja i Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji oraz T-498/17 Pablo Álvarez de Linera Granda/Komisja i Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji.

Skarga wniesiona w dniu 29 sierpnia 2017 r. – Alonso Goñi i in. / SRB

(Sprawa T-585/17)

(2017/C 402/54)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Pablo Alonso Goñi (Legutio, Hiszpania), Xabier Alonso Vicinay (Legutio), Leire Alonso Vicinay (Legutio) (przedstawiciel: adwokat R. García-Bragado Acín)

Strona pozwana: Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- uznanie skargi o stwierdzenie nieważności decyzji SRB/EES/2017/08 z dnia 7 czerwca [2017 r.] w sprawie przyjęcia programu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji Banco Popular Español S.A. za złożoną oraz anulowanie wyceny, na której decyzja ta jest oparta; i, po dokonaniu ustaleń w tym zakresie, uznanie skargi za dopuszczalną i przeprowadzenie postępowania przewidzianego w art. 120 i nast. regulaminu postępowania przed Trybunałem;
- zważywszy na praktyczną niemożliwość cofnięcia wykonania wspomnianej decyzji, stwierdzenie obowiązku SRB naprawienia szkód wyrządzonych skarżącym w wysokości kwoty ich inwestycji lub kwoty, która zostanie określona w ramach wykonania wyroku;
- obciążenie Jednolitej Rady ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zarzuty i główne argumenty są podobne do tych podniesionych w sprawach T-478/17 *Mutualidad de la Abogacía i Hermandad Nacional de Arquitectos Superiores y Químicos/Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji*, T-481/17 *Fundación Tatiana Pérez de Guzmán y Bueno i SFL/Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji*, T-482/17 *Comercial Vascongada Recalde/ Komisja i Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji*, T-483/17 *García Suárez i in./Komisja i Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji*, T-484/17 *Fidesban i in./Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji*, T-497/17 *Sánchez del Valle i Calatrava Real State 2015/Komisja i Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji* oraz T-498/17 *Pablo Álvarez de Linera Granda/Komisja i Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji*.

Skarga wniesiona w dniu 4 września 2017 r. – Balti Gaas / Komisja

(Sprawa T-596/17)

(2017/C 402/55)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Balti Gaas OÜ (Talin, Estonia) (przedstawiciele: adwokaci E. Tamm i L. Naaber-Kivisoo)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- połączenie niniejszej sprawy ze sprawą T-236/17;
- stwierdzenie, na podstawie art. 265 akapit trzeci TFEU, że Komisja uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy prawa Unii, nie wydając uzasadnionej decyzji dotyczącej wniosku skarżącej o finansowanie i nakazanie Komisji dokonania dogłębnej oceny wniosku skarżącej o finansowanie, wydanie uzasadnionej decyzji i doręczenie skarżącej tej decyzji;
- ewentualnie, na wypadek gdyby Sąd uznał, że przesłanki bezczynności nie są spełnione, skarżąca wnosi do Sądu o stwierdzenie nieważności decyzji wykonawczej Komisji z dnia 14 marca 2017 r. w sprawie wyboru i przyznawania dotacji na działania przyczyniające się do realizacji projektów będących przedmiotem wspólnego zainteresowania w ramach instrumentu „Łącząc Europę” w zakresie transeuropejskiej infrastruktury energetycznej (C(2017) 1593 final); oraz
- obciążenie strony pozwanej własnymi kosztami oraz kosztami poniesionymi przez stronę skarżącą.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi następujące zarzuty.

1. W ramach zarzutu pierwszego skarżąca twierdzi, że w decyzji wykonawczej Komisji z dnia 14 marca 2017 r. w sprawie wyboru i przyznawania dotacji na działania przyczyniające się do realizacji projektów będących przedmiotem wspólnego zainteresowania w ramach instrumentu „Łącząc Europę” w zakresie transeuropejskiej infrastruktury energetycznej [C(2017) 1593 final] wskazano jedynie skarżących otrzymujących finansowanie, podczas gdy Komisja nie wydała uzasadnionej decyzji dotyczącej wniosku skarżącej o finansowanie.
2. W ramach zarzutu drugiego skarżąca twierdzi, że Komisja naruszyła istotne wymogi proceduralne i nie przedstawiła uzasadnienia decyzji.
3. W ramach zarzutu trzeciego skarżąca twierdzi, że Agencja Wykonawcza ds. Innowacyjności i Sieci (INEA)/Komisja przekroczyły swe uprawnienia. INEA/Komisja odmówiły finansowania na podstawie argumentacji, że terminal LNG Paldiski nie jest już konieczny dla bezpieczeństwa dostaw gazu ziemnego regionu Morza Bałtyckiego. Skarżąca uważa, że to twierdzenie skutkuje istotną zmianą wykazu projektów będących przedmiotem wspólnego zainteresowania (PWZ) (rozporządzenie (UE) nr 347/2013 i rozporządzenie (EU) nr 2016/89). Taka zmiana wymaga zaś przyjęcia przez Komisję rozporządzenia delegowanego i nie może zostać dokonana w drodze pisma skierowanego do skarżącej.

4. W ramach zarzutu czwartego skarżąca twierdzi, że INEA/Komisja naruszyła istotny wymóg proceduralny ze względu na brak uzasadnienia zaskarżonej decyzji – INEA/Komisja nie uzasadniła w wystarczający sposób okoliczności, że skarżąca nie otrzymała co najmniej 3 punktów we wszystkich kategoriach, a uzasadnienie przedstawione przez INEA/Komisja było oparte na błędnym rozumieniu okoliczności faktycznych.

Skarga wniesiona w dniu 7 września 2017 r. – Vialto Consulting / Komisja

(Sprawa T-617/17)

(2017/C 402/56)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Vialto Consulting Kft. (Budapeszt, Węgry) (przedstawiciel: adwokat V. Christianos)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- zasądzenie od Komisji zapłaty na rzecz strony skarżącej kwoty 190 951,93 EUR z tytułu wyrządzonej jej rzeczywistej szkody oraz kwoty 129 992,63 EUR tytułem utraconych korzyści wraz z odsetkami za zwłokę od momentu wydania wyroku w niniejszej sprawie do momentu całkowitej zapłaty;
- zasądzenie od Komisji zapłaty na rzecz strony skarżącej kwoty 150 000 EUR tytułem odszkodowania za szkodę wyrządzoną jej reputacji zawodowej wraz z odsetkami za zwłokę od momentu wydania wyroku w niniejszej sprawie do momentu całkowitej zapłaty, oraz
- obciążenie Komisji kosztami poniesionymi przez stronę skarżącą.

Zarzuty i główne argumenty

W niniejszej skardze spółka akcyjna pod firmą „Vialto Consulting Korlátolt Felelősségű Társaság” (zwana dalej „spółką Vialto”) wnosi do Sądu Unii Europejskiej na podstawie art. 340 akapit drugi TFUE w związku z art. 268 TFUE o naprawienie szkód poniesionych wskutek bezprawnego zachowania Urzędu ds. Zwalczenia Nadużyć Finansowych (zwanego dalej „OLAF-em”) i innych służb Komisji Europejskiej (zwanej dalej „Komisją”) w ramach wykonywania finansowanej przez Unię Europejską umowy o świadczenie usług nr TR2010/0311.01–02/001 zawartej między Centralną Jednostką Finansująco-Kontraktującą (zwaną dalej „CFCU”) Republiki Turcji a konsorcjum przedsiębiorstw, do którego należała spółka Vialto.

W szczególności strona skarżąca podnosi, że Komisja – bądź za pośrednictwem OLAF-u, bądź za pośrednictwem innych służb Komisji – wyrządziła spółce Vialto następujące szkody: (a) szkodę majątkową w wysokości 190 951,93 EUR stanowiącą rzeczywistą szkodę; (b) szkodę majątkową w wysokości 129 992,63 EUR stanowiącą utracone korzyści oraz (c) szkodę niemajątkową w wysokości 150 000 EUR z powodu naruszenia jej reputacji zawodowej.

Spółka Vialto utrzymuje, że poniosła wymienione wyżej szkody wskutek działań lub zaniechań Komisji w trakcie kontroli na miejscu przeprowadzonej przez OLAF w spółce Vialto lub po tej kontroli. Spółka Vialto utrzymuje ponadto, że Komisja naruszyła następujące reguły, które przyznają jednostkom prawa:

- art. 7 ust. 1 rozporządzenia 2185/1996 w związku z przeprowadzeniem kontroli przez OLAF, a w szczególności w związku z przyznanymi temu urzędowi kompetencjami ograniczonymi do kontroli;

- zasadę dobrej administracji, zasadę ochrony uzasadnionych oczekiwań i zasadę proporcjonalności w związku z kontrolą przeprowadzoną przez OLAF;
- prawo do bycia wysłuchanym w związku z działaniami Dyrekcji Generalnej Komisji ds. Polityki Sąsiedztwa i Negocjacji w sprawie Rozszerzenia po przeprowadzeniu kontroli przez OLAF.

Skarga wniesiona w dniu 8 września 2017 r. – Teollisuuden Voima / Komisja

(Sprawa T-620/17)

(2017/C 402/57)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Teollisuuden Voima Oyj (Eurajoki, Finlandia) (przedstawiciele: M. Powell, Solicitor, adwokaci: Y. Utzschneider, K. Struckmann i G. Forwood)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji (EU) 2017/1021 z dnia 10 stycznia 2017 r. w sprawie pomocy państwa SA.44727 2016/C (ex 2016/N), którą Francja zamierza wdrożyć na rzecz grupy Areva ⁽¹⁾;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi pięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący okoliczności, że Komisja nie uzasadniła w wystarczający sposób decyzji wbrew art. 296 TFUE z powodu nadmiernie lapidarnej redakcji opublikowanej wersji zaskarżonej decyzji, która nie pozwala stronie skarżącej zapoznać się z uzasadnieniem tej decyzji, a Trybunałowi dokonać kontroli.
2. Zarzut drugi dotyczący oczywistych błędów w ocenie w odniesieniu do przywrócenia długoterminowej rentowności grupy Areva.
 - Strona skarżąca powołuje się w tym względzie na Wytyczne Komisji dotyczące pomocy państwa na ratowanie i restrukturyzację przedsiębiorstw niefinansowych znajdujących się w trudnej sytuacji, w których to wytycznych wymaga się, by plan restrukturyzacji przywrócił długoterminową rentowność beneficjenta w rozsądnych ramach czasowych i na podstawie realistycznych założeń ⁽²⁾.
3. Zarzut trzeci dotyczący oczywistych błędów w ocenie zaproponowanych środków mających na celu ograniczenie zakłóceń konkurencji na głównym rynku, na którym grupa Areva będzie prowadzić działalność po restrukturyzacji.
4. Zarzut czwarty dotyczący błędu w ocenie poprzez uzależnienie zatwierdzenia pomocy państwa od nieodpowiednich i niewystarczających warunków.

5. Zarzut piąty dotyczący oczywistego błędu z powodu uznania pomocy państwa za zgodną z rynkiem wewnętrznym, mimo że proponowany plan restrukturyzacji nie daje wystarczających gwarancji, że Areva będzie w stanie wykonać projekt OL3 w pożądanym terminie, co narusza tym samym niektóre inne cele traktatu UE, które powinny być zostać uwzględnione podczas badania zgodności pomocy państwa z rynkiem wewnętrznym.

⁽¹⁾ Dz.U. 2017, L 155, s. 23.

⁽²⁾ Dz.U. 2014, C 249, s. 1, pkt 47.

Skarga wniesiona w dniu 21 września 2017 r. – González Buñuel i in. / SRB

(Sprawa T-642/17)

(2017/C 402/58)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Antonio González Buñuel (Barcelona, Hiszpania) i 12 innych skarżących (przedstawiciele: adwokaci J. De Castro Martín, M. Azpitarte Sánchez i J. Ruiz de Villa Jubany)

Strona pozwana: Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności, na podstawie art. 263 TFUE, decyzji SRB w sprawie BANCO POPULAR ESPAÑOL (SRB/EES/2017/08);
- zasądzenie od SRB na rzecz skarżących, na podstawie art. 340 akapit drugi TFUE i 41 ust. 3 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, zapłaty z ustanowionego zgodnie z art. 67 rozporządzenia 806/2014 jednolitego funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji odszkodowania za szkody wyrządzone skarżącym bezpośrednio w następstwie wydania zaskarżonej decyzji w sprawie BANCO POPULAR ESPAÑOL, kwota którego to odszkodowania odpowiada wartości rynkowej instrumentów kapitałowych instytucji bankowej w dniu poprzedzającym (6 czerwca 2017 r.) wykonanie programu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji; tytułem ewentualnym, na wypadek gdyby Sąd nie uwzględnił powyższego żądania odszkodowawczego, żądanie zasądzenia od SRB zapłaty na rzecz skarżących odszkodowania w wysokości różnicy, która zostanie określona w ramach przewidzianej w art. 20 ust. 16 rozporządzenia 806/2014 wyceny przez niezależną osobę, między kwotą otrzymaną przez wspomnianych skarżących, jako płatność z tytułu swoich roszczeń w wyniku zastosowania wspomnianej decyzji, a kwotą, którą otrzymaliby w ramach standardowego postępowania upadłościowego; oraz
- na podstawie art. 133 i 134 regulaminu postępowania przez Sądem, obciążenie SRB kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zarzuty i główne argumenty są podobne do tych podniesionych w sprawach T-478/17 *Mutualidad de la Abogacía i Hermandad Nacional de Arquitectos Superiores y Químicos*/Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji, T-481/17 *Fundación Tatiana Pérez de Guzmán y Bueno i SFL*/Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji, T-482/17 *Comercial Vascongada Recalde*/ Komisja i Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji, T-483/17 *García Suárez i in.*/Komisja i Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji, T-484/17 *Fidesban i in.*/Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji, T-497/17 *Sánchez del Valle i Calatrava Real State 2015*/Komisja i Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji oraz T-498/17 *Pablo Álvarez de Linera Granda*/Komisja i Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji.

Skarga wniesiona w dniu 22 września 2017 r. – Dadimer i in. / SRB**(Sprawa T-648/17)**

(2017/C 402/59)

*Język postępowania: hiszpański***Strony**

Strona skarżąca: Dadimer S.L. (Madryt, Hiszpania) i 11 innych skarżących (przedstawiciele: adwokaci M. Romero Rey i I. Salama Salama)

Strona pozwana: Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności, na podstawie art. 263 TFUE, decyzji Jednolitej Rady ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji (SRB) SRB/EES/2017/08 z dnia 7 czerwca 2017 r. w sprawie przyjęcia programu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do Banco Popular Español S.A.;
- zasądzenie, zgodnie z art. 340 akapit drugi TFUE i art. 41 ust. 3 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, od Jednolitej Rady ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji na rzecz skarżących zapłaty odszkodowania za poniesione szkody w kwocie odpowiadającej wartości nominalnej obligacji uaktualnionej w dniu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wraz z odsetkami za zwłokę należnymi od tego dnia do momentu, w którym zostanie dokonany zwrot;
- obciążenie, na podstawie art. 133 i 134 regulaminu postępowania przed Sądem, Jednolitej Rady ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zarzuty i główne argumenty są podobne do tych podniesionych w sprawach T-478/17 *Mutualidad de la Abogacía i Hermandad Nacional de Arquitectos Superiores y Químicos*/Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji, T-481/17 *Fundación Tatiana Pérez de Guzmán y Bueno i SFL*/Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji, T-482/17 *Comercial Vascongada Recalde*/ Komisja i Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji, T-483/17 *García Suárez i in.*/Komisja i Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji, T-484/17 *Fidesban i in.*/Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji, T-497/17 *Sánchez del Valle i Calatrava Real State 2015*/Komisja i Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji oraz T-498/17 *Pablo Álvarez de Linera Granda*/Komisja i Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji.

Skarga wniesiona w dniu 25 września 2017 r. – ViaSat / Komisja**(Sprawa T-649/17)**

(2017/C 402/60)

*Język postępowania: angielski***Strony**

Strona skarżąca: ViaSat, Inc. (Carlsbad, Kalifornia, Stany Zjednoczone) (przedstawiciele: adwokaci J. Ruiz Calzado, L. Marco Perpiñá i S. Semey)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania strony skarżącej

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności dorozumianej decyzji odmownej Komisji Europejskiej z dnia 13 lipca 2017 r. polegającej na braku udzielenia odpowiedzi w wyznaczonym terminie na ponowny wniosek strony skarżącej, złożony w dniu 31 maja 2017 r. o udzielenie dostępu do dokumentu, o który skarżąca zwróciła się po raz pierwszy w dniu 20 marca 2017 r. we wniosku opatrzonym sygnaturą GestDem 2017/17;

— obciążenie Komisji kosztami postępowania, w tym kosztami poniesionymi przez interwenientów.

Zarzuty i główne argumenty

W uzasadnieniu strona skarżąca podnosi sześć zarzutów

1. Zarzut pierwszy dotyczy naruszenia przez Komisję ciężącego na niej na podstawie art. 296 akapit drugi TFUE obowiązku uzasadniania.

— Strona skarżąca podnosi w pierwszej kolejności całkowity brak uzasadnienia, mając na względzie dorozumianą odmowę udzielenia dostępu do żadanego dokumentu, zatytułowanego „Plan podejmowania środków w celu osiągnięcia zgodności wybranych i upoważnionych operatorów MSS ze wspólnymi warunkami przewidzianymi w decyzji 626/2008/CE⁽¹⁾, uwzględniający pośrednie kroki oraz odpowiednie terminy realizacji”. Jeżeli Sąd uzna, że Komisja spełniła już ciężący na niej na mocy art. 7 ust. 1 rozporządzenia nr 1049/2001⁽²⁾ obowiązek uzasadnienia w piśmie informującym o odmowie z dnia 5 maja 2017 r., będącym odpowiedzią na pierwotny wniosek strony skarżącej, którego uzasadnienie należy w sposób dorozumiały uznać za identyczne z uzasadnieniem dorozumianej decyzji odmownej przyjętej na podstawie art. 8 ust. 3 tego rozporządzenia, strona skarżąca wnosi do Sądu o rozpatrzenie następujących zarzutów dotyczących tego uzasadnienia.

2. Zarzut drugi dotyczy braku przeprowadzenia przez Komisję konkretnego i zindywidualizowanego badania dokumentu, o dostęp do którego wnosi strona skarżąca.

3. Zarzut trzeci dotyczy braku uzasadnienia i błędnego zastosowania przez Komisję wyjątku dotyczącego ochrony interesów handlowych, ujętego w art. 4 ust. 2 tiret pierwsze rozporządzenia nr 1049/2001.

4. Zarzut czwarty dotyczy braku uzasadnienia i błędnego zastosowania przez Komisję wyjątku dotyczącego ochrony dochodzenia, ujętego w art. 4 ust. 2 tiret trzecie rozporządzenia nr 1049/2001.

5. Zarzut piąty dotyczy błędnego wniosku Komisji, że brak jest nadrzędnego interesu, który przemawiałby za ujawnieniem dokumentu, w rozumieniu art. 4 ust. 2 rozporządzenia nr 1049/2001.

6. Zarzut szósty dotyczy błędnego wniosku Komisji, że brak jest możliwości zezwolenia na częściowe ujawnienie dokumentu, w rozumieniu art. 4 ust. 6 rozporządzenia nr 1049/2001.

⁽¹⁾ Decyzja Parlamentu Europejskiego i Rady nr 626/2008/WE z dnia 30 czerwca 2008 r. w sprawie selekcji i zezwoleń dotyczących systemów dostarczających satelitarne usługi komunikacji ruchomej (MSS) (Dz.U. 2008, L 172, s. 15).

⁽²⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji (Dz.U. 2001, L 145, s.43).

Skarga wniesiona w dniu 22 września 2017 r. – Sata / EUIPO – Zhejiang Auarita Pneumatic Tools (Pistolet do malowania)

(Sprawa T-651/17)

(2017/C 402/61)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Sata GmbH & Co. KG (Kornwestheim, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat K. Manhaeve)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Zhejiang Auarita Pneumatic Tools Co. Ltd (Zhejiang, Chiny)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Właściciel spornego wzoru: Strona skarżąca

Sporny wzór: Wzór wspólnotowy „pistolet do malowania” – wzór wspólnotowy nr 1259626-0001

Zaskarżona decyzja: Decyzja Trzeciej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 12 lipca 2017 r. w sprawie R 914/2016-3

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO, i w danym wypadku solidarnie Zhejiang Auarita Pneumatic Tools Co. Ltd, kosztami postępowania.

Podniesiony zarzut

- Naruszenie art. 6 ust. 1 lit. b), art. 6 ust. 2, art. 60 ust. 1, art. 62, art. 64 rozporządzenia nr 6/2002.

Skarga wniesiona w dniu 25 września 2017 r. – Inditex / EUIPO – Ansell (ZARA TANZANIA ADVENTURES)

(Sprawa T-655/17)

(2017/C 402/62)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Industria de Diseño Textil, SA (Inditex) (Arteixo, Hiszpania) (przedstawiciele: adwokaci G. Marín Raigal, G. Macías Bonilla, P. López Ronda, E. Armero Lavie)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Zainab Ansell (Moshi, Tanzania) i Roger Ansell (Moshi)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający: Zainab Ansell i Roger Ansell

Sporny znak towarowy: Graficzny unijny znak towarowy zawierający elementy słowne „ZARA TANZANIA ADVENTURES” – zgłoszenie nr 8 320 591

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Drugiej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 5 lipca 2017 r. w sprawach połączonych R 2330/2011-2 i R 2369/2011-2

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie częściowej nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 5 lipca 2017 r. wydanej w sprawach połączonych R 2330/2011-2 i R 2369/2011-2, w szczególności w zakresie dotyczącym zezwolenia dokonanie rejestracji zgłaszanego unijnego znaku towarowego nr 8320591 w odniesieniu do podważanych usług objętych klasami 39 i 43;

- obciążenie EUIPO i interwenienta kosztami postępowania odwoławczego, oraz obciążenie interwenienta kosztami poniesionymi w postępowaniu przed Wydziałem Sprzeciwów EUIPO oraz przed Drugą Izbą Odwoławczą.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 8 ust. 5 rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 25 września 2017 r. – Sumol + Compal Marcas / EUIPO – Jacob (Dr. Jacob's essentials)

(Sprawa T-656/17)

(2017/C 402/63)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Sumol + Compal Marcas, SA (Carnaxide, Portugalia) (przedstawiciel: A. De Sampaio, lawyer)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Ludwig Manfred Jacob (Heidesheim, Niemcy)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający: Ludwig Manfred Jacob

Sporny znak towarowy: Słowny unijny znak zawierający elementy słowne „Dr. Jacob's essentials” w kolorach pomarańczowym, żółtym i odcieniach zielonego – zgłoszenie nr 13 742

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Piątej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 11 lipca 2017 r. w sprawie R 2067/2016-5

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO i drugiej strony postępowania kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 21 września 2017 r. – Stichting Against Child Trafficking / OLAF

(Sprawa T-658/17)

(2017/C 402/64)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Stichting Against Child Trafficking (Nijmegen, Niderlandy) (przedstawiciel: adwokat E. Agstner)

Strona pozwana: Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Europejskiego Urzędu ds. Zwalczenia Nadużyć Finansowych z dnia 3 sierpnia 2017 r. w sprawie OC/2017/0451 o odmowie wszczęcia dochodzenia administracyjnego;
- nakazanie OLAF-owi wszczęcie dochodzenia administracyjnego oraz w zależności od jego wyników przekazanie sprawy krajowym organom ścigania w celu przeprowadzenia postępowania karnego lub instytucjom europejskim w celu przeprowadzenia postępowania administracyjnego;
- obciążenie OLAF-u kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy, dotyczący naruszenia przez OLAF prawa Unii oraz popełnienia oczywistego błędu w ocenie
 - zaskarżona decyzja jest niezgodna z podstawowymi wartościami Unii Europejskiej, dorobkiem wspólnotowym oraz Konwencją Organizacji Narodów Zjednoczonych o prawach dziecka, a także oparta jest na oczywiście błędnej interpretacji dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy.
2. Zarzut drugi, dotyczący zaniechania oraz odmowy wszczęcia dochodzenia
 - OLAF ignoruje związek między wcześniejszymi i obecnymi skutkami przekazywania funduszy unijnych na organizacje i polityki sprzeczne z prawem i wartościami Unii
3. Zarzut trzeci, dotyczący prawa do bycia wysłuchanym
 - wskutek odmowy przesłuchania świadków oraz spotkania się ze stroną skarżącą OLAF w sposób oczywisty nie wykazał zainteresowania w ustaleniu prawdy
4. Zarzut czwarty, dotyczący uchybień proceduralnych
 - ze spotkania z dnia 10 września 2014 r., na którym strona skarżąca i dwóch urzędników Komisji Europejskiego złożyło oświadczenia oraz przedstawiło dowody, nie został sporządzony transkrypt.

Skarga wniesiona w dniu 27 września 2017 r. – China Construction Bank / EUIPO – Groupement des cartes bancaires (CCB)

(Sprawa T-665/17)

(2017/C 402/65)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: China Construction Bank Corp. (Pekin, Chiny) (przedstawiciele: A. Carboni, J. Gibbs, Solicitors)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Groupement des cartes bancaires (Paryż, Francja)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający: Strona skarżąca

Sporny znak towarowy: Graficzny unijny znak towarowy zawierający element słowny „CCB” – zgłoszenie nr 13 359 609

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Pierwszej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 14 czerwca 2017 r. w sprawie R 2265/2016-1

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji i przekazanie zgłoszenia unijnego znaku towarowego nr 13 359 609 do EUIPO w celu dokonania rejestracji; oraz
- obciążenie EUIPO oraz ewentualnych interwenientów ich kosztami własnymi oraz kosztami poniesionymi przez skarżącą w niniejszym postępowaniu, a także kosztami poniesionymi w postępowaniu przed Pierwszą Izbą Odwoławczą w sprawie R 2265/2016-1 oraz w postępowaniu w sprawie sprzeciwu B 2 524 422 przed Wydziałem Sprzeciwów.

Podniesione zarzuty

- naruszenie art. 75 rozporządzenia w sprawie unijnego znaku towarowego ze względu na uzasadnienie decyzji w oparciu o przyczyny i dowody, co do których strona skarżąca nie miała możliwości przedstawiania swojego stanowiska;
- naruszenie art. 76 ust. 1 rozporządzenia w sprawie unijnego znaku towarowego ze względu na uwzględnienie stanu faktycznego, dowodów i argumentów nieprzedstawionych przez żadną ze stron oraz dowodów, które nie zostały złożone w sprawie;
- naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia w sprawie unijnego znaku towarowego w wyniku popełnienia wspomnianych wyżej naruszeń oraz nieprawidłowego zastosowania wskazówek Trybunału dotyczących oceny prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd.

Skarga wniesiona w dniu 25 września 2017 r. – Mamas and Papas / EUIPO – Wall Budden (Osłony na łódeczko)

(Sprawa T-672/17)

(2017/C 402/66)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Mamas and Papas Ltd (Huddersfield, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciel: J. Reid, barrister, i B. Whitehead, solicitor)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Jane Wall-Budden (Byfleet, Zjednoczone Królestwo)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Właściciel spornego wzoru: Jane Wall-Budden

Sporny wzór: Wzór wspólnotowy przedstawiający osłonki na łódeczko – wzór wspólnotowy nr 1230460–0001

Zaskarżona decyzja: Decyzja Trzeciej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 25 lipca 2017 r. w sprawie R 208/2016-3

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- unieważnienie zarejestrowanego wzoru wspólnotowego nr 1230460–0001;

- obciążenie właściciela spornego wzoru kosztami i opłatami poniesionymi przez skarżącą w postępowaniu o unieważnienie prawa do wzoru i w postępowaniu odwoławczym.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 7 ust. 1 rozporządzenia nr 6/2002;
- Naruszenie art. 3 i 4 rozporządzenia nr 6/2002;
- Izba Odwoławcza błędnie nie nadała mniejszej wagi cechom niewidocznym podczas używania produktu;
- Naruszenie art. 8 ust. 1 rozporządzenia nr 6/2002.

Skarga wniesiona w dniu 2 października 2017 r. – UN/Komisja

(Sprawa T-676/17)

(2017/C 402/67)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: UN (przedstawiciel: adwokat H. Tettenborn)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności oceny strony skarżącej za 2015 r., zgodnie ze sprawozdaniem z oceny nr 260603 w wersji ostatecznej z dnia 1 grudnia 2015 r. (decyzja o ocenie została sporządzona po raz ostatni w dniu 21 czerwca 2016 r. po oddaleniu zażalenia strony skarżącej)
- zasądzenie od Komisji odpowiedniej kwoty, której wysokość zależy od uznania Sądu celem naprawienia szkody niematerialnej poniesionej przez stronę skarżącą i
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy: oczywisty błąd w ocenie Komisji oparty częściowo na nieprawdziwych faktach, naruszeniach należytej staranności i zasadzie dobrej administracji (art. 41 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej).
 2. Zarzut drugi: naruszenie przez Komisję obowiązku zachowania należytej staranności i zasady dobrej administracji (art. 41 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej).
-

**Skarga wniesiona w dniu 2 października 2017 r. – Khadi and Village Industries Commission /
EUIPO – BNP Best Natural Products (Khadi)**

(Sprawa T-681/17)

(2017/C 402/68)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Khadi and Village Industries Commission (Bombaj, Indie) (przedstawiciele: J. Guise, N. Rose i V. Ellis, solicitors)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: BNP Best Natural Products GmbH (Monachium, Niemcy)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Właściciel spornego znaku towarowego: BNP Best Natural Products GmbH

Sporny znak towarowy: Słowny unijny znak towarowy „Khadi” – zgłoszenie nr 10 479 954

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku

Zaskarżona decyzja: Decyzja Piątej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 30 czerwca 2017 r. w sprawie R 2083/2016-5

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji oraz unieważnienie prawa do spornego unijnego znaku towarowego;
- zasądzenie zwrotu kosztów na rzecz strony skarżącej.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 76 ust. 2 rozporządzenia nr 207/2009;
- Izba Odwoławcza przeinaczyła dowody;
- Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. g) i art. 52 ust. 1 lit. a) rozporządzenia nr 207/2009;
- Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. i) i art. 52 ust. 1 lit. a) rozporządzenia nr 207/2009;
- Naruszenie art. 52 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009.

**Skarga wniesiona w dniu 2 października 2017 r. – Khadi and Village Industries Commission /
EUIPO – BNP Best Natural Products (khadi Naturprodukte aus Indien)**

(Sprawa T-682/17)

(2017/C 402/69)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Khadi and Village Industries Commission (Bombaj, Indie) (przedstawiciele: J. Guise, N. Rose i V. Ellis, solicitors)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: BNP Best Natural Products GmbH (Monachium, Niemcy)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Właściciel spornego znaku towarowego: BNP Best Natural Products GmbH

Sporny znak towarowy: Słowny unijny znak towarowy „khadi Naturprodukte aus Indien” – zgłoszenie nr 8 216 343

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku

Zaskarżona decyzja: Decyzja Piątej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 12 lipca 2017 r. w sprawie R 2085/2016-5

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji oraz unieważnienie prawa do spornego unijnego znaku towarowego;
- zasądzenie zwrotu kosztów na rzecz strony skarżącej.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 76 ust. 2 rozporządzenia nr 207/2009;
- Izba Odwoławcza przeinaczyła dowody;
- Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. g) i art. 52 ust. 1 lit. a) rozporządzenia nr 207/2009;
- Naruszenie art. 52 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009.

**Skarga wniesiona w dniu 2 października 2017 r. – Khadi and Village Industries Commission /
EUIPO – BNP Best Natural Products (Khadi Ayurveda)**

(Sprawa T-683/17)

(2017/C 402/70)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Khadi and Village Industries Commission (Bombaj, Indie) (przedstawiciele: J. Guise, N. Rose i V. Ellis, solicitors)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: BNP Best Natural Products GmbH (Monachium, Niemcy)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Właściciel spornego znaku towarowego: BNP Best Natural Products GmbH

Sporny znak towarowy: Słowny unijny znak towarowy „Khadi Ayurveda” – zgłoszenie nr 13 118 724

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku

Zaskarżona decyzja: Decyzja Piątej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 12 lipca 2017 r. w sprawie R 2086/2016-5

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji oraz unieważnienie prawa do spornego unijnego znaku towarowego;
- zasądzenie zwrotu kosztów na rzecz strony skarżącej.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 76 ust. 2 rozporządzenia nr 207/2009;
- Izba Odwoławcza przeinaczyła dowody;
- Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. g) i art. 52 ust. 1 lit. a) rozporządzenia nr 207/2009;
- Naruszenie art. 52 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 28 września 2017 r. – hoechstmass Balzer / EUIPO (Kształt taśmy mierniczej)

(Sprawa T-691/17)

(2017/C 402/71)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: hoechstmass Balzer GmbH (Sulzbach, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat K. Zapfe)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Sporny znak towarowy: Trójwymiarowy unijny znak towarowy (Kształt taśmy mierniczej) – zgłoszenie nr 15 004 997

Zaskarżona decyzja: Decyzja Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 28 lipca 2017 r. w sprawie R 2331/2016-4

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 28 lipca 2017 r. (sprawa R 2331/2016-4) – zaskarżonej decyzji – w odniesieniu do trójwymiarowego znaku towarowego 015004997;
- obciążenie EUIPO kosztami niniejszego postępowania i postępowania przed Izbą Odwoławczą;

pośilkowo

- ograniczenie wykazu towarów należących do klasy 9 poprzez dodanie wzmianki „krawiecki” do „krawieckich taśm mierniczych” i stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 28 lipca 2017 r. w zakresie, w jakim dotyczy ona „krawieckich taśm mierniczych”.

Podniesiony zarzut

— Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 10 października 2017 r. – Link Entertainment / EUIPO – García-Sanjuan Machado (SAVORY DELICIOUS ARTISTS & EVENTS)**(Sprawa T-694/17)**

(2017/C 402/72)

Język skargi: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Link Entertainment, SLU (Madryt, Hiszpania) (przedstawiciel: adwokat E. Estella Garbayo)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Sandra García Sanjuan Machado (Barcelona, Hiszpania)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Właściciel spornego znaku towarowego: Strona skarżąca

Sporny znak towarowy: Graficzny unijny znak towarowy zawierający elementy słowne „SAVORY DELICIOUS ARTISTS & EVENTS” – unijny znak towarowy nr 12 672 853

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku

Zaskarżona decyzja: Decyzja Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 28 lipca 2017 r. w sprawie R 1758/2016-4

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji i orzeczenie, że nie należy unieważniać prawa do unijnego znaku towarowego nr 12 672 853 „SAVORY DELICIOUS ARTISTS & EVENTS” w odniesieniu do klas 35 i 41;
- obciążenie EUIPO kosztami niniejszego postępowania oraz kosztami postępowania odwoławczego i postępowania dotyczącego unieważnienia prawa do znaku.

Podniesiony zarzut

— Naruszenie art. 60 ust. 1 lit. a) rozporządzenia nr 2017/1001 w związku z art. 8 ust. 1 lit. b) tego rozporządzenia.

Postanowienie Sądu z dnia 2 października 2017 r. – Danjaq / EUIPO – Formosan (Shaken, not stirred)**(Sprawa T-74/17) ⁽¹⁾**

(2017/C 402/73)

Język postępowania: angielski

Prezes pierwszej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 121 z 18.4.2017.

SPROSTOWANIA**Sprostowanie do komunikatu w Dzienniku Urzędowym w sprawie T-499/17**

(Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej C 330 z dnia 2 października 2017 r.)

(2017/C 402/74)

Komunikat w Dz.U. w sprawie T-499/17, Esfera Capital Agencia de Valores/Komisja i SRB) otrzymuje brzmienie:

Skarga wniesiona w dniu 4 sierpnia 2017 r. – Global Systematic Investment Sicav/Komisja i SRB

(Sprawa T-499/17)

(2017/C 330/22)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Global Systematic Investment Sicav SL (Madryt, Hiszpania) (przedstawiciele: adwokaci E. Pastor Palomar, F. Arroyo Romero i N. Subuh Falero)

Strona pozwana: Komisja Europejska i Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji (SRB)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności adresowanej do Fondo de Reestructuración Ordenada Bancaria (hiszpańskiego Funduszu na rzecz Uporządkowanej Restrukturyzacji Banków, FROB) decyzji Jednolitej Rady ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji z dnia 7 czerwca 2017 r. SRB/EES/2017/08 zatwierdzającej restrukturyzację w odniesieniu do Banco Popular Español,
- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej 2017/1246 z dnia 7 czerwca 2017 r. zatwierdzającej program restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do Banco Popular Español, oraz
- stwierdzenie na podstawie art. 340 TFUE odpowiedzialności pozaumownej SRB i Komisji Europejskiej oraz nakazanie naprawienia szkody wyrządzonej stronie skarżącej.

Zarzuty i główne argumenty

Zarzuty i główne argumenty są podobne do tych podniesionych w sprawach T-478/17, Mutuality de la Abogacía i Hermandad Nacional de Arquitectos Superiores y Químicos/Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji; T-481/17, Fundación Tatiana Pérez de Guzmán y Bueno i SFL/Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji; T-482/17, Comercial Vascongada Recalde/Komisja i Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji; T-483/17 García Suárez i in./Komisja i Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji; T-484/17, Fidesban i in./Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji; oraz T-497/17, Sánchez del Valle i Calatrava Real State 2015/Komisja i Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji.

Strona skarżąca podnosi w szczególności zarzut dopuszczenia się w niniejszym przypadku nadużycia władzy.

Sprostowanie do komunikatu w Dzienniku Urzędowym w sprawie T-501/17

(Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej C 338 z dnia 9 października 2017 r.)

(2017/C 402/75)

Komunikat w Dz.U. w sprawie T-501/17, Mutualidad Complementaria de Previsión Social Renault España/Komisja i SBR otrzymuje brzmienie:

Skarga wniesiona w dniu 7 sierpnia 2017 r. – Mutualidad Complementaria de Previsión Social Renault España/Komisja i SRB

(Sprawa T-501/17)

(2017/C 338/17)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Mutualidad Complementaria de Previsión Social Renault España (Madryt, Hiszpania) (przedstawiciel: A. Solana López, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Europejska i Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności, a w konsekwencji uchylenie decyzji Komisji (UE) 2017/1246 z dnia 7 czerwca 2017 r. zatwierdzającej plan restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji Banco Popular Español, S.A. przedstawionego przez Jednolitą Radę ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji, a tym samym wnosi o stwierdzenie nieważności wspomnianej decyzji Jednolitej Rady ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji (SRB/EES/2017/08) w przedmiocie przyjęcia planu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do Banco Popular Español pod numerem 80H66LPTDLMOP28XF25,
- pomocniczo i na wypadek braku stwierdzenia wyżej wskazanej nieważności, o częściowe stwierdzenie nieważności uchylenie decyzji SRB w części dotyczącej w lit. b) i c) pkt 6.1 art. 6 wspomnianej decyzji Jednolitej Rady (SRB) konwersji i późniejszego umorzenia 64 695 udziałów preferencyjnych (zaklasyfikowanych błędnie jako instrument kapitału dodatkowego stopnia 1 Banco Popular Español), podczas gdy były to instrumenty wyemitowane przez POPULAR ESPAÑOL, S.A. (ISIN D00910702).

Zarzuty i główne argumenty

Zarzuty i główne argumenty są podobne do podniesionych w sprawach: T-478/17, Mutualidad de la Abogacía i Hermandad Nacional de Arquitectos Superiores y Químicos/Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji; T-481/17, Fundación Tatiana Pérez de Guzmán el Bueno i SFL/Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji; T-482/17, Comercial Vascongada Recalde/Komisja i Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji; T-483/17, García Suárez i in./Komisja i Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji; T-484/17, Fidesban i in./Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji; T-497/17, Sánchez del Valle i Calatrava Real State 2015/Komisja i Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji; i T-498/17, Pablo Álvarez de Linera Granda/Komisja i Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji.

ISSN 1977-1002 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5228 (wydanie papierowe)

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL